22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1930 ΤΟΜΟΣ ΣΤ΄ ΤΕΥΧΟΣ 10

ΜΗ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ & ΝΑΥΤΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΙ ΤΩΝ 6 ΤΟΜΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Ἡ «Μεγάλη Στρατιωτικὴ καὶ Ναυτικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία», περατώνουσα τὴν ἔκδοσίν της (6 τόμους), πωλεῖ τὰ ἐλάχιστα παρ' αὐτῇ ἀντίτυπα ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

—Ὁλόκληρον τὸ ἔργον, πληρωτέον ἐντὸς 24 μηνῶν, μὲ καταβολὴν 100 δρχ. μηνιαίως ἀντὶ δρ. 2.400.

—Τοῖς μετρητοῖς ἐφ' ἅπαξ ἀντὶ δρχ. 2.000.

—Βιβλιοδετικὰ μὲ εἰδικὴν ὑπέρογκον χρυσοποίκιλτον διχρωμίαν.

Μὲ πανὶ δρχ. 400.

Μὲ τὴν ράχιν ἐκ δέρματος δρχ. 600.

—Τὰ βιβλιοδετικὰ δύνανται ἐπίσης νὰ καταβληθῶσι κατὰ δόσεις, τὸ ἔργον ὅμως δὲν παραδίδεται, ἂν μὴ καταβληθῇ ὁλόκληρος ἡ ἀξία αὐτῶν (τῶν βιβλιοδετικῶν) καὶ ἡ πρώτη τοὐλάχιστον δόσις τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου.

—Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως τὸ ἔργον τοῖς ἀποσταλῇ ταχέως δέον νὰ καταβάλωσι καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν τελῶν ἐκ δρ. 35 κατὰ τόμον διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 140 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

"ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ,,

(1830 - 1930)

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Ἐφάπαξ Δρχ. 320

Μὲ μηνιαίας δόσεις 30 δρχ. μηνιαίως (ἡ πρώτη δόσις δρχ. 75). Δρχ. 345

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἰσχύουν ἐπὶ δίμηνον οἱ ὅροι ἐγγραφῆς τῆς πρώτης σειρᾶς ἐγγραφῶν.

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

"ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ,,

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 27ᴬ -- ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

59 Γράμμα Ἀνθίμου τοῦ Ἱ. Ὄρους ἐξηγητικὸν περὶ ἁγίου ὄρους καὶ Κασταμονίτου

Θαυμάζει ἐσοφίαν τοῦ νὰ γίνεται εἰς τὴν Κοινόβιον τὸν Ἰβήρων, ἔτσι καὶ εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος. καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔχουν τὴν ἀρετὴν καὶ ἐδῶ, ἀλλὰ εἰς τὸν ἡγούμενον ἐκεῖνον ἔχουν καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ διορίζουν καὶ νὰ ἀποδιορίζουν ὅσους θέλουν, καὶ ἐδῶ ἐπειδὴ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἐκείνην, ἀλλὰ δὲν τὴν μεταχειρίζονται ὅπως πρέπει, ἀλλὰ ἀφήνουν τὸν ἀρχιμανδρίτην καὶ τοὺς ἡγουμένους νὰ ἐξουσιάζουν τὰ πάντα, καὶ ἔτσι ἔρχονται εἰς τὸ νὰ γίνουν ὅλοι ἀρχιμανδρίται καὶ ἡγούμενοι, καὶ ἔτσι ἐπειδὴ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἐκείνην καὶ

61	=			5	=				
	=			60	=			45272	[illegible]
48	=			48	=			45273	[illegible]
	=			60	=			45274	Παυρηλάδης Κ.
70	=			70	=			45275	Παναδοπούλου Α.
		300	=	300	=			45276	Θώδος Α.
1000	=	750	=	750	=			45277	Τριφυλλίου Δ.
18	=			18	=			45278	Κεντέλης Δ.
60	=			60	=	1.955	=	45279	Μιχάλης Μ.
70	=			70	=			45280	Χαραλάμπους Ε.
78	=			78	=			45281	Κίμας
	=			12	=			45282	Κεντέλης Χρ.
	=			12	=			45283	Σούλης Γ.
	=			12	=			45284	Αργυρόπουλος
	=			12	=			45285	Κεντέλης
15	=			15	=			45286	Παυρηλάδης Κ.
76	=			76	=			45287	Καπαλάμπους Π.
	=			60	=			45288	Τσουκάνη Α.
	=			12	=			45289	Σιδηρόπουλος
	=			60	=			45290	Παναγιωτόπουλος Κ.
	=				=			45[illegible]	[illegible]
				363	=	18.373,40			

Νέα σελίδα 468

Ις μεταφοράν Δρχ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

45710	-	-	Σμαραγδής Μ.
45711	-	-	Σμεργιάννη Μ.
45712	-	-	Σαμψαρίδης Π.
45713	-	-	Κανελλόπουλος Π.
45714	-	-	Κυριαζής Γ.
[illegible]	-	-	Καλλιανιώτης Δ.
[illegible]	-	-	Γκιαβαρδίνας Δ.
[illegible]	8	-	Αρβανίτης Σ.
[illegible]	-	-	Βάγιας Ν.
45719	-	-	Δημητριάδης Θ.
45720	-	-	Ζυγούρας Δημ.
45721	-	-	Τσάτσος Μ.
45722	-	-	Τσάτσος Κ.
45723	-	-	Παπαδοπούλου Κ.
45724	-	-	Κοντογιάννη Ζω.
45725	-	-	Φρίδα Λ.
45726	-	-	Ντανάι Μαντίνα
45727	-	-	Λιάρας Ζω.
45728	-	-	Κουτσιάκης Μ.
45729	-	-	Μανωλιδόπουλος Ζ.

172ν

ένιαυτοι χρονών

Ζεύγαινώς γεμιστοί οδοντωτοί εν τοδόλιν ζώντες χρονών

Δύο αίγες ετέρας

Ένα βερίς

Εξ ονόματος του υπ' αριθμ 45142 δημ δημοτικής

Ενιαύσιον χρονών 7' 1 μασσίφ

Ύδρευση ετέρας

Δύο ύδρευσης 7' ετέρας

Ζεύγαι άνυδρους

Τέσσαρες αίγες ετέρας 50% επιπλέον φορολογίας

Ζεύγαι άνυδρους

Ζεύγαι άνυδρους 50% επιπλέον φορολογίας

Δύο ζεύγαι άνυδρους

Τέσσαρες αίγες ετέρας

Ζεύγαι άνυδρους

Ύδρευση αίγων

Ζεύγαι άνυδρους

Ύδρευση αίγων

Δύο αίγες ετέρας 50% επιπλέον φορολογίας

Δύο ύδρευσης 7' ετέρας

Ζεύγαι άνυδρους

παναγιώτατε δεσπόζα
ἔρμα τῆς ἀγάπης δέσποτα.

Ἡ αὐτοῦ μου μὲν πατρικὴ ἀπαραίτητος, ἀπέταξεν
μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ τὴν ἀγαπητήν μου ἀδελφὴν
αὐτῶν ἀπὸ ἡ. Κοινοβίου Ἁγ. Παύλου, τὴν ἀδελφὴν
καὶ ἡ. ἔρμα βοηθοῦ διὰ μαγαλείου σὲ τὸ πα-
χὺ, ἀπὸ πανήγυρι εἰδικὴ ἀπὸ τὸ ἀγαθό.
μου διὰ ἐδῶ μὲ τὸν Ν. Θ. Βασιλ. τὴν ἀποβιοῦ
Α. αἰδ. τῆς γ. Εὐαγόρου ἀπὸ διὰ παραδόσεως
ἀναζητᾶ ἔρμα ἐπιβοήθειας ἀπὸ μεγάλη καθὼς
ἀδελφὴ χαρᾶς, μὴ διὰ ἐπιθυμίαν καὶ
θερμὴ παράκλησιν ἄκαρ π.χ. Ν. Θ. Βασι-
λικὴ πρὸ πολὺ Α. Ἁγ. τῆς ἡ. Εὐαγόρου παλαιᾶς
τὴ μ' ἀκοὴν τῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ φαεινὸ
ἔρμα Ὕδατος, πεδοκλοῦ τὰ μεσόκοπα
ὑγρὰ τῆς καρδιᾶς ἀπαράλλακτα διὰ τὰ
ἐπιστρέψῃ τὴν ἀναζητᾶ ἐπιβοήθειαν,
ἀλλ' ἐπὶ ἀρνήσεως μεγάλης ὅλης μεθ' ἔρμα
ἐπιθυμίας ἄκαρ τὰ ἀπὸ ἀκόμα ἐπὶ ἀπὸ
ἀναφορὰ ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ
ἀναφορὰ ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ
Α. Ν. Μεσαγρούλα. —

Περὶ ὀνομασίας ἡ αἰδεσιμ. ἀπ' αὐτ. πατὴρ
ἀγαθάγγελος Ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μ. Βαρλάμ.
ἡ παιδὰ τὸ ἀγάλμα ἀπὸ ἀγαπητὴ ἀπὸ
ἀδελφὴ ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἀκόμα, παιδὰ —
ἀγαπητὴ ἀγαπητὴ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ,
ἔρμα ~~ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ~~
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

ν' ἀφίνας περισσότερ χρέη, καὶ ἔλεγε διὰ τ. χρέωσε τὴν Μονὴ εἰς ἐπιδρομὰς τῶν ἀφ. ταγῶν τοῦ, οἵτινας μὲ ἐπ' ἀφορμὴ ἀπαίτησε τὴν φορολογίαν, ἐφέρθη διὰ ἀδικ. εἰδικὰ ὅμως ἔδειξε νὰ σκαφῇ διὰ ἀφορμὴ τὰ ἀφορμὴ τοῦ ἐδῶ Μονὴ ἐξωτικὰ, ἐκεῖθεν ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἐπιδρομὰς εἰς τὴν Μονὴ, καὶ

Χριδμοι.
6.

177

62.

Διά τοῦ παρόντος ἱερῶν δημοσίου ὑποσχολι-
κοῦ καὶ ἐγγραφίων γραμματοφ. δημοσιεύσεως καὶ
φαντερώτερον ἅπαντες οἱ ἐδῶ ἁγιορεῖται καὶ ξενομο-
λόγιοι τοῦ Ἁγ. Ὄρους πατέρες. ὅτι παρουσιαζόμενος
ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις, τοῦ Ἁγ Προηγουμένου, τῆς
Ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας, διὰ
νὰ δυνώσιν πρὸς ἄδειαν νὰ συναθροίσωσιν εἰς τοῦ
πρώτου τόπου καὶ κοινοῦ μετοχίου γεωργικὰ καὶ πάν-
δεκτα εἰς τοῦ Μοναστηρίου· οἱ πατέρες ὅμως καὶ προηγου-
μένος τῆς Ἱερᾶς Λαύρας, οὐδὲν εἶδησιν δοῦναι πρό-
τερον ἀφῆσαν ἡσυχίαν διὰ τὸ ὑποπτον. διὰ τὰ μὴ
ἐνδιαφέρειν εἰπεῖν πολλὰς φοράς. ὅσον ἱερεῖς,
ὅσον καὶ σιμωθ'ιερεῖς, ὅλοι ἐζήτουν μεθοχὴν εἰς τὸν
τόπον τῆς Ἱερᾶς Λαύρας, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναβάθμι-
σεν ξυχασμὸν ἀπ' ἐκεῖνος, μὲ ξυλογοφανῆ δοκὸν
αἰτίαν οἱονεὶ ἔδιδον ἄδειαν εἰς ἱερεῖς, ἱερωμένους ὄρους
βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ ἐχρείᾳ χρείαν
ἀπαραίτητον τὰ μετρημετρόσωπον τὸν παδιμᾶ
ἡμερὸν καὶ παδοσιτὸν ταῦτ τοῦ Μοναστηρίου
ἐπορεύθησαν ἐξ ἱερῶν τῶν Ἁγιοπαγιτῶν πα-
τέρων, οἵτε Ἁγ Προηγούμενος, ἱερομ Ἀνδρεοῦ, καὶ
ὁ ἐν Μοναχοῖς ἱερεὺς Γρηγόριος ἱερομ. Σταδιανῶν, εἰς
τὴν Ἱερᾶν Λαύραν, καὶ παρακαλέσαντες μεγάλως
τοὺς ἔπεισε Ἁγ. Παντέρα, Προηγοῦμ τῆς συνάξεως,
εἰπεῖν καὶ τὴν Ἀναχωρησιν ὅπου ἐχρείᾳ διὰ τὰ
μετρημετρόσωπον τοῦ παδοσιτὸν ἱερῶν Ἱερᾶς ταῦτ.

Ἐπὶ ἔτους χιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου ἀπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῇ δευτέρᾳ ὥρᾳ τοῦ ἑσπέρου τῆς κυριακῆς, βασιλεύοντος τοῦ δεσπότου τῶν ἁπάντων Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐγένετο σεισμὸς μέγιστος οἷος οὐ γέγονε πώποτε. ἐτάραξε δὲ ὁ σεισμὸς οὗτος ὅλην τὴν γῆν· καὶ ἐν ᾗ καὶ πολίσματα καὶ τείχη τῆς πόλεως τοῦ Πατέρα καὶ Λυκουόταλα, καὶ στῦλοι μέγιστοι καὶ οἶκοι, καὶ πανεγχώδεσμοι ἄνδρωτοι πολλοὶ ἐν ἀπέθανον. ἔπεσε δὲ ἐν τῇ καὶ ἕβδα καὶ ἐσφίγκτο ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῶν πανσεπτῶν ἐμῶν ἐν Χριστῷ, τῆς Πύλης τοῦ Χριστοῦ τοῦ πρεσβυτοῦ, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεσσαλονίκης καὶ ἐν ᾗ ἕβδα αἱ λοιπαὶ πύλαι τοῦ ἡμετέρου, ἀπὸ παραπόρτας τῆς Πύλης τοῦ Χριστοῦ τοῦ πρεσβυτοῦ μέχρι τῆς βάσεως τοῦ παραπετάσματος ἄχρι. Τὸ τεῖχος ὅλου τοῦ πόλεως ἐν ἀπὸ ἑξήκοντα ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν παραδόσεων ἕως τῶν παλαιῶν ἀπὸ τοῦ παραλιμένος τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τῶν Θεσσαλονικέων τείχεως. Τὸ πύργοι ἀπὸ ἀδάμαντος ἀπὸ τείχος τοῦ Γεσσαλοῦ καὶ οἶκοι πολλοὶ μέγιστοι ἐν αὐτῷ. πολλὰ καὶ τὸ ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Δημητρίου πολίσματος καὶ ἐν ἀδάμαντα ἔβγαλε χέρσαν. τὸν ἐκκλησίαν τῷ ἁγίῳ ἐπαναγραφέσθαι ἔνθρονος καὶ ὅσα αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαι τόποι οὐ εὑρέθησαν ἐκκλησίαι πολλαὶ. αὐθις δὲ ἐν τῷ ἕβδα ἔλαβε χάριν. καὶ πολλὰ μέρη ἐν ὑπὸ ἐσχίσθησαν ἄνω μέχρι τῶν ἀδάμαντα πύργων ἀπὸ τοῦ ἔδαφος. —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰ ἔτει ,ζπε. = 1578. μὴτ Νοεμβρίῳ ἡμέρα τεσσαρακοστὴ
ἡφαίστ ἀέρος ϕϐ ὑπὲρ Δύσιν καὶ ἔβγαξε καπνὸν μαύ-
ρον καὶ φωτεινὸν καὶ ἐφαίνετο ἕως δὲ Χαιρουα
σιου μέτρα.
Ἐπ' ἔτει ,ϛϟ. = 1585. Ἐπ' ἀρχὴ Ἰουνίῳ ιη. μέγας σεισμὸς
ἐγένετο ϕϐ τὸ ἅγιον ὄρος.
καὶ τὸ αχλα. ἐπὶς ἀπροφύλαξαν πόσοι τόσοι ἐδὲν δὲ πρέπει
καὶ πλάγιες.
καὶ τὸ 1708 ἐπ' ἀρχὴ Ἰουνίου 17. ἤρθεν ὁ παπαγεώρ-
γαξ καὶ οἰκουμ. πατριάρχης κύριος Νεκτάριος ϕϐ
τοῦ ἁγ. Δαυΐδ καὶ ἀγιωνύμου ὄρους Ἄθω.
Καὶ τὸ ,ϛϡ. μηνὶ Ἰουνίῳ 18. ἡμέρα παρασκευὴ ὥρᾳ δ. ἐν
ἡμέρᾳ ἔβγαξε σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ἐχάλασε τὸ βου-
νὸν τοῦ Δαυΐδ καὶ τὸ Κουμπούτσι Νεοκωρικίου
Ἐξηκοντάσπιτα καὶ τὸ Γραπτὸν, ἐφονεύθη καὶ ὁ δάσκαλος
τῆ ἐκκλησία ἐκεῖ ἔξω ϕϐ τὸ σπίτι του καὶ πλησίον της. ἐκρά-
ξε δὲ καὶ ὁ κῆπος τοῦ γιοῦ αὐτοῦ δ. ὥρ. παρασκευὴ
ἕως τὰ δ. ὥρ. δὲν τρίζει. Ἤθελε ἔσπασε ὁ τρεῖς κομ-
πάδες δὲν πετᾶ Γραπτὸν τοῦ Δαυΐδ ὅλον ἔπε-
σε πλησίον αὐτοῦ δὲ καὶ ἐκεῖ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου.
Ἐπὶ τοῦ 1831. Ἰουλίου 10. ἡμέρα τετάρτη ὥρα 12. ἤρθεν ὁ
Δουμᾶς πασχαλίτης ϕϐ ἐκεῖ Ἀδριανούπεως, ἐκάθουσε ἕνα
10. ἡμέρα παρασκευὴ ὥρ. ϕ. ἀνέχαλασε μάλιστα με
φοβερὸς ἀέρας.
Ἐξὴ ἐκεῖ ὁλόκληρα δύο μῆνες καὶ τὸν ὀμβρόκοπον ~~ἔκοπ~~
Ὑπὸ. καὶ τὸν θῶ χρόνου Χρεμίας ἐγένετο ὄλεθρος.
αὐτῷ - ἀπὸ χρόνου ϕϐ τὸν Ἅ. μάρτυρα ἐγένετο
βροχὴ καὶ χαλάζι μέγα.
1730. Μαρτ 26. ἡμέρα τετάρτη καὶ διακαινησίμου
τῆ ὥρᾳ τὴν Θεόπετρα νύκτα ἐπάνω ἡμέρα ἔβγαξε
τὸ σεισμὸς τῆ ἐβάφτιξε θαυμαστὰ τοῖα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αγιογρ. Φανερωμένου.

1. Δημιουργία ὑπὸ Παναγιώτου Γάλου τῆς χειρὸς ἔχει.
2. Δημιουργία ἐγκάτου ὑπὸ Εὐτυχίου Νικολάου αἰχμαλώτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων εἰκαστικευθέντος τὴν ἐχθές.-
3. Δημιουργία ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοίχου τοῦ ἀριστερὰ εἰσερχομένου. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχουσι τρεῖς τοῖχοι παλαιοὶ περιβόλου ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Φανουρίου καὶ αὐτὸς ὁ ὑπὸ τὸν ὑπογραφέντα διαμερισμὸς Κυπαρίσσου.
   - εἰσερχόμενος ἀνατολικῶς τῇ ἀριστερᾷ τῇ θύρᾳ
   - Ἰδιωτικὴ κτῆσις μετὰ τὸ παλαιοφρούριον
   - χωρίου Ἐλαιοκαστάνου ἐπὶ τοῦ δημοσίου.
   - ἀκριβὴς ἀπόστασις τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας.-
4. Δημιουργ. Νικολάου Φανερ. ἔχει.
5. Ἀναζωγραφικὴ ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἔργον ἐπίσης ὀκτὼ ἐτῶν ἀνδρὸς τοῦ παιδικοῦ Ἀνθίμου πεθαμένου ἀνδρὸς ἐν ἡλικίᾳ.
6. Ἐπὶ ἐξωτερικοῦ τοίχου ἀριστερᾶς εἰσόδου. ἔργον 1604.
7. Ἐπὶ παραστάσεως ὁλοκλήρου.
   Νικόλαος Βαρβούσης ἐκ Δημητσάνης ἐζωγράφησε τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου. (Ἐπίσης καὶ τὸν ἐξωτερικὸν τοῖχον)
8. Θωμᾶς ὁ Ἀδριανουπολίτης παπᾶς ἐκκλησίας Ἁγίας - ἀφιερώσας τὸ ἐν Ἀθήναις μετόχιον, τὴν ἐκκλησίαν καὶ τράπεζαν τοῦ Ἁγιοταφικοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἱερὰ αὐτὴ εἰκών
9. Παῖς τις ἀγνώστου ἐζωγράφησε τὸν τοῖχον τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὸ μεσημβρινόν.
10. Γυναῖκα ἀγνώστου ἐζωγράφησε τὸν τοῖχον τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὸ μεσημβρινόν.

Ἐπ' 1665 μαΐου 29. ἀφίησα εἰς τὴν Δαμάστα τὸ κα[illegible]
δον.
Χαράλ. καθιερώθη ἱερουσιάρχης ἐπ' 1760. ἀπὸ τὸν
ἐξ-γο. Παρθένιος πέμπτος Δήμου.
Γερασίμου Μοναχοῦ ἐκ καπετάνου ἐπ' 1767
ἀνήκοβ τοῦ χωρίου Βάλτα. Ἐπιμελήτη Βίβλου.
Νεόφυτος ἀρχιμ. Μαυρομμάτης.
Ὀλύμπιος ταπεινάρχης 1770. ἀφίησαν τὸ γυμνάσιον
πρεσβύτιον. Βασίλειος βαλαντήου 1768.
Φερσεφόνη ἐπ' 1770 ἐξάγομεν τὰ σιτάρια εἰς
Νεοφώκαια. Φεβρουάριος 1ος ἐβλήθη καλαθοφόρος
Παρθένιος Ἀγχιάλου, ἔτους = 1619 ἀφίησαν
καὶ ἀρχιερατικὰ τὰ ἐν τῇ νέᾳ ἀσκητήρια εἰς
ῥίζαν ἄνω ἕως εἰς τὸ νότιον.
Ἱερόθεος ἐπισκοπὴ ἐπ' 1610. ἀφίησαν τοὺς
ἀδελφοὺς χρυσοῦς ἐδάκτυλα τῷ ὁσίου Δαμασ-
κίου τῷ εἰς Ξενοφάγου ἀναθήματος
[illegible] ταπεινάρχην Ἀνδρέας ἐδρα τοῦ
ἐν Ἀθήναις τὸ ἀπόστολον ἐξεκαὶ ἐπιβαίνει
ἡδονικὸς ὁ ἀπὸ Δαμάσκου ταπεινάρχης
τὰ ἐν Ἀθήναις τὸ μοναστήριον - ἀχπό. ἀφίησαν
τὰ ἀναπαυτήρια τοῦ βαθέως λιμναστῆρος
τῇ ὁδῷ ἀφαιρεῖται. - ——
† ια' - Εὐπλοῦς ἐξαγγελίου.
Ἐνθουσιάσας τὸν ἀγιωτάτου ταπεινάρχου τιμιοῦ
† 179. ἔτος - τὸ θεῖον ἀκίνδ.
τῇ ὁσιωτάτῃ ταπεινάρχῃ καὶ οἰκουμενικῇ ὑπα-
τῇ σφ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

του 1665 μαΐου 29. Αφέρασι εἰς τὴν Παναγίαν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ.

Χαρτὶ καλογεράδικο γεροσυμφώνου χωρὶς ἔτος. ὅπου τοὺς ἔβαλε ὁ Παρθένιος πρώτου Δήμου.

Γεράσιμος Μιχαηλοπούλος κοντεσσάρας χωρὶς ἔτος ἀ. ἀνεψιὸς τοῦ φωτεινοῦ Βαλσα. ἡγουμένης Βίβους.

Καλογρὰ Ἀθῆνα Μαυρομμάτου.

Ἀλέξιος καπετάνιος 1770. ἀφιέρωνε τὸ χωριό του ἡμερολόγιον. Δοσίδεος βαλαντήριον 1772.. Φερίσματα τοῦ 1770 ἐξέβγαιναν τὰ χαράτσια καὶ ἀνεφέρονται. Φεβρουάριος νὰ ἔβγαίνει καλοκαίρι.

Παρθένιος Ἀγχιάλου, ἔτους = 1619 ἀφιέρωσε καὶ ἀφιερώνεται τὴν μικρὰ ἀσπρέτσα ἔστω ἕνα ἐνθύμιον.

Ἡρόδιος ἐξαπόστειλα χωρὶς 16ο. ἀφιέρωνε τοὺς τὸ ἔτος = 1574. ἔτος ἐμπρὸς καλόγερο 25. ἔμεινε ἐκ ἀγ. εἰς Κοπάνου καλόγερος.

τοῦ ἔτους. ἐπὶ μικρὰ κατρέφτη ἔφτιαξα καλόγερος, ἔβαλε στοὺς ἀφεντικὰ ἔλεγε ἡ ἐνέργεια καὶ ἀπὸ θεοῦ καὶ ἀφεντικὰ ἔβγαινε τὸ ἐπιστολικὸ ρέστα.

τοῦ ἔτους. ἔλεγε ἐμπρὸς μοναχὸς ἀ. 18. φτιάχνει ὅτι ἔβγαλε τὸ ἀγιάσι ὅπου.. τὸ ἔτος. ἐμπρὸς ἐπαρχιακὸ ἡ. ἐπιστάτης τὸ εἰκόνα φωτοσύνη.

Ἐτ. ,ςφν = 1269. καὶ ἀπὸ φεβρουάριος ἔβαλε 6. ἐχάθη ὁ Δ. ,ςφξδ. 1269 ἔκαιγε ὁ πατέρας τὸ καὶ χρόνια τοῦ Τσαρ ,ςφοβ. - 1265. ἔμεινε ὁ παπᾶς τὸ καὶ μοναστήρι. ,ςφοϛ - 1266. ἔμεινε τὸ σπίτι τὸ καὶ ἀπὸ.

~~τ[illegible]~~. ἐχπδ. τοῦ ἁγ. ἀποστ. τοῦ ἐξ Ἐμμάους ἀφ' οὗ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας σὺν τῷ ἁγ. Διονυσίῳ τῷ Ἀρεοπαγίτῃ καὶ πρώτῳ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ μαρτυρήσαντος ἐν τῷ αὐτῷ μετὰ τοῦ αὐτοῦ (τοῦ τόπου ἐκείνου ὄντος) ἐν Παρισίοις τῆς Γαλλίας. Καὶ Ἀναστασίου.

Ἐν Ἀλεξ. τῇ μεγ. ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου καὶ Ἀναστασίου.

Ἐν Ἀντιοχ. τῇ μεγ. ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου καὶ Ἀναστασίου.

Ἐν Ἀθήν

1753. Sicilia. a. ἐπίσκοπος τινὰς ἀφορίσας ἐπὶ τῷ μὴ ἀξίως τοῦ τιμίου βάπτισμα τελεσθῆναι δεύτερον βαπτίσματι ἀφορίσθαι ἐξ ἐκείνου

Θεωρεῖται ὁ Δήμαρχος Εὐπορέστου τοῦ Ὑμηττίου Θεσσαλονίκης
"Κ" ἔτους.

Ἄρτιος τὴν παρατιθεμένην φωτοτυπίαν, προέρχομαι ἐκ τοῦ
ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Ἁλώνων Τσαΐρι εὑρισκομένου ἐκκλησιαστικοῦ
οἰκοδομήματος καὶ ἐν ᾧ ὑπῆρχε τὸ ἐν λόγῳ κατάστιχον τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη
ἐν περιπτώσει ἐν ἔτει Μαΐῳ καὶ ἐπεφυλάχθη αὐτῷ ἡ καὶ ἀναφαινόμενη
ἀρχεῖα τοῦ Ὑμηττίου Θεσσαλονίκης, ὅπου εἰς τὸ ἐγκαταλειφθὲν κοσμικὸν
αὐτῷ εὐσεβῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ νεοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἐγκαίνιον ἐκκλησιαστικοῦ τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ, αὐτὸ ἐγὼ μὲ νόημα, εὐ-
αρίστησα ἅμα καὶ τῇ κοσμικῇ τῆς περιοχῆς ἐκκλησίας μου, μετ' ἐν
ἐφαρμογῇ.

Ἐν Κυνοῦρι τῇ 26· Φεβρ· 1893

Τοῦ Ὑμηττίου Θεσσαλονίκης

Ἐνθρονος νεοῦ Ναοῦ ἐκκλησίας

† ὁ Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

65

Χρυσόβουλλο Δ. Δούκα.

† Μόδον δημόσιον σὺν χρυσοβούλλῳ τοῦ ἐκφανεντος γένους ἡμῶν
Κομνηνῶν τοῦ Δούκα τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ. αὐτοῦ γὰρ ἕνεκεν ἡ
ἐμὴ ἐξουσία ὑπεστάθη τῶν θεσπισθέντων. ἔτους ἑκατοντάδος
καὶ ἑβδόμης τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος. ἐν μηνὶ
Δεκεμβρίῳ ἐννεακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ. ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου
ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ. ἐν ᾗ καὶ
ἐνεστήσαμεν τὸ σῆμα τὸ χρυσοβούλλιον.

1886 ὀκτωβρίου 2 διεφορήθη.

ὁ ἐξ Ἀθηνῶν

Δουκοφλωρεντίνου Δημήτριος

66.

Χαιρέστατε κ. Ἀδάμαντε!

+ Θεώρησον τὸ ὕψος τοῦ ὀπτικοῦ σου θρανίου
καὶ τοῦ θεωρείου μου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ εἰπέ
μοι, πόσα ἐκατοστὰ μέτρα εἶναι. Ἐγὼ δὲ τὰ θεωρῶ ὡς
ἐξῆς· ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀπτικοῦ μου
θρανίου εἶναι ἑκατοστὰ μέτρα τρία· καὶ ἀπὸ τοῦ
ὀπτικοῦ μου θρανίου μέχρι τοῦ θεωρείου μου
ἑκατοστὰ μέτρα τρία· καὶ τὸ πάχος τοῦ θρανίου
μου ἑκατοστὸν μέτρον· καὶ τὸ πάχος τοῦ θεω-
ρείου μου ἑκατοστὸν μέτρον· καὶ τὸ ὕψος τοῦ
θεωρείου μου ἀπὸ τοῦ θρανίου μου ἑκατοστὰ μέτρα
τρία· καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεωρείου μου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
ἑκατοστὰ μέτρα ἕξ· καὶ τὸ ὕψος τοῦ ὀπτικοῦ μου
θρανίου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἑκατοστὰ μέτρα ἕξ·
καὶ τὸ ὕψος τοῦ ὀπτικοῦ μου θρανίου ἀπὸ τοῦ
θεωρείου μου ἑκατοστὰ μέτρα τρία. Ἂν σὲ ἐχάλασα κανένα
νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς ἀμέσως διὰ νὰ τὸ διορθώσω
ἐγώ. Ἂν σὲ ἐχάλασα κανένα νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς
διὰ νὰ τὸ διορθώσω ἐγώ. Ἐὰν δὲν σὲ ἐχάλασα
κανένα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς.
Ἐὰν δὲν σὲ ἐχάλασα κανένα, δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς. Ἐὰν δὲν σὲ ἐχάλασα κανένα,
δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς. Ἐὰν δὲν σὲ
ἐχάλασα

Ιωάννινα 14 Δεκεμβρίου

Αγαπητέ μου φίλε Δημήτριε Βικέλα

Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια και για τα ωραία σου δώρα. Ο Ιωάννης Βικέλας μου έστειλε τα βιβλία του και τα δικά σου. Τα διάβασα με μεγάλη προσοχή και ευχαρίστηση. Ο Ιωάννης Βικέλας είναι ένας από τους πιο αγαπητούς μου φίλους. Τον γνώρισα στο Παρίσι το 1878 και από τότε η φιλία μας έγινε πιο στενή. Είναι ένας άνθρωπος με μεγάλη καρδιά και με ευγενικά αισθήματα. Τον θαυμάζω για τη δουλειά του και για τον χαρακτήρα του. Είναι ένας από τους λίγους ανθρώπους που ξέρω που ζουν σύμφωνα με τις ιδέες τους. Η ζωή του δεν ήταν πάντα εύκολη. Πέρασε πολλές δυσκολίες και αγώνες. Αλλά δεν λύγισε ποτέ. Πάντα πίστευε στο καθήκον του και στην πατρίδα του. Αυτό τον έκανε μεγάλο. Τα βιβλία του είναι γεμάτα από αυτή την πίστη και την αγάπη για τον τόπο του. Διάβασα με ενδιαφέρον τις σελίδες για τον Ρήγα και για τον Κοραή. Ο Ρήγας είναι μια μεγάλη μορφή του Νεοελληνισμού. Ο Κοραής επίσης. Ο Βικέλας τους μελέτησε βαθιά και τους κατανόησε καλά. Τα γράφει όλα αυτά με ζωντάνια και με θέρμη. Διαβάζοντας τον νιώθεις ότι μιλάει από καρδιάς. Δεν είναι ψυχρός επιστήμονας που γράφει μόνο για να δείξει τη γνώση του. Είναι άνθρωπος που αγαπάει αυτά για τα οποία γράφει. Αυτό κάνει τα βιβλία του πολύ πιο ενδιαφέροντα.

Σου στέλνω μαζί με αυτό το γράμμα μερικά δικά μου βιβλία. Δεν είναι πολλά, αλλά είναι όλα όσα έχω τώρα στη διάθεσή μου. Ελπίζω να σου αρέσουν. Αν θέλεις κάτι άλλο, γράψε μου και θα προσπαθήσω να σου το στείλω. Είμαι πάντα στη διάθεσή σου για ό,τι χρειαστείς.

Ο φίλος σου

Κωνσταντίνος Θεοδωρόπουλος

Ιωάννινα 1888 Δεκεμβρίου 14

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐλλογιμώτατε καὶ ἐρίτιμε κύριε Χαρίλαε Παπαντωνίου.

Κατεσπευσμένως ἔγραψα προχθὲς πρὸς ὑμᾶς βραχεῖαν ἀπάντησιν διὰ τὴν μεστὴν τοσούτων εὐγενῶν συναισθημάτων πρός με ἐπιστολὴν ὑμῶν. Νῦν δὲ ἔχων ὀπωσοῦν καιρὸν εὐάνετώτερον ἀπάντησιν, πράττω τοῦτο μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον οὕτως ἁρμὴ δίδοται ἀλληλογραφίας δυναμένης τὰ ἐνέχη πολὺ τὸ διάφορον. Καὶ δὴ ὡς πρὸς τὸν ἴδιον ὑμῶν εὐγενῆ καὶ φιλάδελφον πόθον, διαβεβαιοῦμαι ὅτι ἐγένοντο ἤδη ἀπ' εὐθείας διὰ κοινοῦ βίλου ἀρίστων τὰ δεόντα διαβήματα, ὅπως ὦσιν ἐνήμεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Δι' ὑμῶν δὲ ἡ βραδύτης θὰ ἦτο μεγίστη ἕνεκεν ἀνυπερβλήτων ταχυδρομικῶν δυσχερειῶν καὶ συνεπῶς χρονοτριβῆς ματαίας. Χαίρω πολὺ διότι διατηρεῖ περὶ ἐμοῦ ἀγαθὴν μνήμην ὁ κύριος Γ. Σκαλιέρης. Νομίζω ὅτι εἶχε διέλθει πρό τινων ἐτῶν ἐκ Πύργου καὶ ἐγνωρίσθημεν μετ' αὐτοῦ. Δι' ἐμὲ δὲ ἐν τῷ αὐχμῷ τούτῳ τῆς ἀχαριστίας, ὅστις ἀποξηραίνει πάντα χωρὶς ἐνεργητικῆς ἐνεργείας, λίαν παρήγορον εἶνε ὅτι εὑρίσκονται πεφωτισμένοι καὶ λογικοὶ ἄνθρωποι μὴ ριπταζόμενοι εἰς τὰ ἄγρια τῶν βαρωνικῶν παθῶν κύματα, μηδὲ κρίνοντες περὶ ὁμοίων αὐτῶν προσώπων ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς κακεντρεχείας καὶ ἄλλης ὁμοίας βδελυγμίας. Τὸ δὲ ἡμέτερον ἔθνος καὶ μικρὸν ὂν καὶ μήπω κατηρτισμένον ἐπαρκῶς διὰ τοὺς μεγάλους τῆς εὐνομίας καὶ τῆς ἄλλης προόδου ἀγῶνας, χρήζει εἴπερ τι καὶ ἄλλο τῆς πρὸς τοὺς ὁπωσδηποτοῦν προθύμως αὐτῷ διακονοῦντας εὐνοίας καὶ ἀρωγῆς, ἵνα μή τι ἀπογοητεύσεως ἀπομαράνῃ τὸν ζῆλον αὐτῶν. Καὶ ὑμεῖς δὲ

Τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν Μοναχοῖς Κυρίῳ,
εὐφραίνειν.

Χθές ἐπεδείξασι σοι οὐκ οἶδ' ἐγνώμην
ψυχῆς ἀνοσιώτατα νέαν ἀχθόμενος, ὅτι ναυτῶν
ἐξέπεσας μετ' ἐπῶν σὺν γραμμάτων μεθέξεως. — Ἐοικότως
νῦν τ' ἂν σοφοῦ θρυλοῦμεν μύθημα τῷ Σωκρατικῷ
οὐκ ἐγίγνου σοφὸς ἡμῖν, μετοπὶ δ' ἔχεσι καὶ ἀχθο-
μένου ἐπὶ τοῖσδε σὺν ἐρέσσαντος τοῦ ἐμοῦ κακῶς
νοσοῦντος τοῦ καὶ ἑρμέως ἐπῶν ἐμῶν βουλῶν,
τοῦ σοφοβρεάδου, λέγω, Μανδρουκίου τοῦ κωλῶν,
δόμαί σου ἀνοσιώτατα, ὅτι ναυτῶν οὐκ ἐνόν.
λίθῳ ἀνόσιόν ἐστα ἐξ χυτοῦ χαλκέως, ἐμέ
γε ἐναχθῶς ἔχω σοι ὡς ἀνδρὸς ἐξ ἐνὸς Ἀθηνῶν
Μούσαις ἀγνὰ πολυμόχθου χοσμίας τοῦδε. — Καί
μοι ἀνόσιος, ὦ ἀγαθέ.

Ἐν Καισαρείᾳ τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 1899.

εὐχέλιγ δάκνοσ

+ ὁ Π. Μ. Καισαρείας
(πρώην Μυτιλήνης)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὸ Σχέδιον Ἀναφορᾶς (νὰ ἐξαρτᾶται τὸ Ἅγ. Ὄρος ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἢ τὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης (1871, Μαΐου 14)

Ὑπηρέται..

Ἡ παλαιὰ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου-Ὄρους καὶ... ὅλα συντέχουν αἱ παλαιαὶ Κυβερνήσεις (Βυζάντια) ἡ συνεφά τοῦ Λατινικοῦ Κράτους μέρους τὸ Ἅγιον-Ὄρος συνεχωρεῖτο ἔλεγε εἶτε ἀπὸ τὰ Παλαιὰ Κυβερνήσεις Θεσσαλονίκης. Περιοδεύει καὶ Καϊμακάμης τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τὸν Νομάρχου Θεσσαλ. ἐκεῖ ἄλλα νὰ διορίζῃ τὸ αὐτὸ ἀπ' εὐθείας ἐπὶ Κωνσταντίνου, ἐδῶσεν νὰ παραμείνῃ ἡ Υ. Υ. ἀπ' ἀναφορᾶς τῆς ἐξαρχικῆς τοῦ λόγου, ἀπ' οὗ τὸ Ἅγιον-Ὄρος ἢ ὡς ἐπὶ τῆς διοικήσεως ἢ ὡς ἐπὶ τοῦ ἐναρχικοῦ του, ἢ ὡς ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου τόπου, οὐκ ἔχει ἀρχηγόν, ἐξ οὗ καὶ ὡς ἐπὶ καὶ προστασίαν, ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Δύο ἐπὶ νεκρῶν διοίκησιν τῶν Ἀνατολ. ἐπὶ ἐμφύλ. ὅπλων ἀνα-
ρχίαν ἐπιπολαζούσαν, ἡ δὲ ἔλαιναν αὐτὴν, εἰρὴ ἀφοῦ
ἐπιφυλάξω, ὡς ἔξηλθεν ἐκ προορισμοῦ. Τὸν, διαλοιδ. ὡς
ἐρώτησεν Παϊσιανάρης ἐπὶ Κωνσταντ.

Τοῦτο ἐπιτεύξαμεν διὰ Υ. Ε. ἡ διὰ τῆς ἐκ προτέρου
τακτικῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς, ἡ δὲ πόδοσις ἦτο παδιοκα-
θ' ἡμέρας διὰ τοῦ ἐκεῖ ἡμετ. ἐν Σαλίκι 1285. Ε. διατάγμα-
τος ἐκεῖ ἐκ προφάσεων Ἀνατολ. ἡ' ἐξ ἀνατολῶν ἔλαν ἦτα
τοῦτο αὐτὸ ἡ ἀμφιβολία ἐκ παδιοῦ ἡμῶν ἀφ' ἑαυτῶν.

Ἐπὶ Ἀδάμ, Ὑμνόδακ, μετὰ ἐκ δύο ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν ὅτι τριετὴς αἰχμὴ ἐπολεμήθη ἀνάμεσα ἐκ τῶν ἐκ-
ἐκεῖ ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ ἐκ διάλυμα ἀπορίας πάντα
ἐκ τῆς ἐκ προφάσεως διοικήσεως ἡμῶν ἦτα ἐφαρμο-
σθῇ ἀναπαυόμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος, τοῦτ' ἔστιν παντε-
λοῦς ἀρθῇ ἐκ ἐξαιρετικῶν ἀπὸ ἀλλ. ἀλλ. ἡ ἐκ-
ἐκεῖ ἐκ ἐκ τοῦ μοναχικοῦ ἐκ πάντα ἐκ ἐκ ἐκ

Θεωρεί ἡ Νεοελλ. διηγήσεις διαφέρει παρά τὴν γαλλικὴν διαφημάτως ἀπορροφοῦσα τὴ δυναμεργάζει, ἡ οὐδὲ διαπ. καὶ τὸ ἐπεξεργάσιμον του μετάβη ἡ Νεοελλ. ἡ ἐπέφερε αὐτὴν ἀπὸ ἀνωφερικότητα ἡ ὅσον καιρὸν ἀπέφυγε να ἐπ' ἐφ' ἑαυτοῦ. Αἱ ἀρχαὶ Νεοελλ. δὲν ἠθέλησαν παρὰ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἐκ καιρικῆς ἀμεροληψίας ἀπο. δοῦν, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ἂν ἦταν ἀφορμὴ νὰ ἐπεμβοῦν οἱ βιαίως ἐνοδόσεις, ἀφιέρωσαν τὴν ἐνοδόσιν ἐφ' ὧν ἀσχολικὰ δικαστήρια Νεοελλ. ἀλλὰ ἡ ἐπιτέλεσαν καὶ τέρο Νεοφυτάκη, ἵνα παραμῇ ἡ δικαιοδ. Ἐξ ἐν ἐκ τοῦ ἀπὸ παραμὰ τὸ κανόνος τῆς ἐνδὸς τὰ δίκαια ἐν ἐφωδιάσῃ μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ τὴν ἐμπιστεύσει ἐπ' κανονικὴν ἐκλογικὴν γράμματα, ἡ μετάβη ἐφ' τὸ κα. θαλιτούσιον. Ἡ ἐνοδόσις καθυστερήθη ἀφ' ὧν ἡ ἐπὶ τῆς Ὑδρίας ἐπ' ἐφ' ἐλεύθερη λόγῳ τὸ δίκαιον καὶ Νεοφυτάκη ἡ ἀπὸ ἄλλων ἐπεξέργασιν καὶ ἀρχαὶ Νεοελλ. φέρεις δ' ἀ. λόγῳ Διαγράμματος ἵνα ὁ ἐ. γάμων μεταβῇ ἐφ' ὧν παρεισχέθη ἡ δικαιοδ. ἡ ἔμεν ἀφ' οὗ ἐ ἐγάμων πρὶν τὰ μεταβῇ ἐφ' ἀπὸ πραγμάτου. σαν, ἡ ἐπεκράτησ καὶ Νεοφυτάκη νὰ ἐπιστρέψῃ ἐφ' ὧν ὅρος, αἱ ἀρχαὶ Νεοελλ. δίκα νὰ δώσουν ἐνώπιόν τὰς παραγάσεις ἡμῶν, δίκα νὰ προσέξωσι ἐφ' ἀ. Διάταγμα δ' νὰ τηρηθῇ ἀκριβῶς τὰ προνόμια ἡ καθ. ἐκάστου ἀγ. ὅρους, δίκα τέλος νὰ ἐξετάσουν καὶ σκληρὸν τὸ μετοικίσει ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐνοδόσιν διάταγμα τοῦ ἀ. ἀ. ἡ' ἐπ' ἐπιτρέπει νὰ παρασκευάσῃ τὴν ἐνόδιον ἐφ' τὴν Κυνουρίαν. Ἐδῶ ἡμεῖς μετουσιάσωμεν ἡ ἐπιτάσσει ἀπόφασις καὶ παραίνεσιν τοῦ Νεο-Νεοελλ. τὴν ἡ Νεοελλ. ὅπου ἐδίκασαν ἡ παρεδίκασαν αὐτὰ πολιτικὰ δικαστήρια, εἶναι ἀπὸ τοῦτο ἀπαρ. ραίτητα. Τοιαῦτα ἀπόφασις, ὑπομόνησ, συνεχωρήθη ἐπιμόνησ, ἐπὶ μὲ ἀπαιτήσεσα, ἐπὶ τῶν ἐφ' ἐφ. χόδων συνεπάθησεν φόβον διὰ τὰ παθήματα ἡμῶν.

Ἀλλὰ δὲ πάντα συμβαίνουν ἡ ἀπὸ συμβαίνουν δυσχερῶς, ἐφ' ὅσον ὁ καιρικὸς μας ἀφίησεν

νικό τού Μεγάρχου Δεκαδ. Ότι ὁ ἀρά τας λέγε τό ἐγκώμιον Χαρκίδος, ἡ ἔστιν ἐν τό ἄβγκαν, διά ἐκ τό ἀφορεσθ τά ὕψος ἔστιν παρά τού Πεσσαρεσίου ἔκ, ὅτι ἡ διά τά ξεκαπονδ ἡ ἡ διά κεκοπονδ διά τής καινότητ λον, καθ' ὅλον ἡ ουσίας. Ότι ἐκί τρία ἤδη ἐπ. καθ Καϊμακάμαν ἤρξαν ἐπ' ἀγίω-Ὄρει. Ἄβγκες ὅμως ἐκ τό ἀρά τας ὅταν ὁ Καϊμακάμης διορίζεται ἐπ' Κωνστ ὅτι τότε οὔτε ἐκ τό θάρρος ἡ τό κατέχειν, πρέπει τά ἐνδιατρ διά σήματα τού τόπου ἐβ τό Μεγάρχου Δεκαδ. ἡ τά συνηθ ἔνδρ αὐτόν, ἀλλά ἡ πάν Ν. Κυβέρνησιν τού Σκοπ ἤγουν Κυβερνήτου, αὐτ ἐνδέχεται τά φωτίζ, ἡ τά ἀναπλέξ ἤρεμα ἡ ἀπό τόν δυνάμεων διά ὄψεως ἀπό τινας καιρού ὑποτάσσεται παρά τάς ἔνοχάς ἀπό πρόσωπα καί καθ' ἑκάστην δοσίματά μας ἐβ τό Βαλτ. Μαγεῖον. Ότι τά μεγάλα τ' Διοικητ μας φρονήματα ἐλπίζει διά λογαριασμόν τ' Καβτά ἡ ἐαρτέτορες μεγάλης ἐλπίζεις ἔκ, ἂς δίδα αὐτ!! χειρόλαμ οἱ τό Μωχαμμεδανδες ἐκπροσωπ ἐβ τό Βλ. Μαγεῖον παρά τάς ἔνοχάς ἀπό πρόσωπα τού δοσίματος συμφώνως τῇ ἐντολ καί παρά τό 1295 ἔτος ἐνδεκάτης Ν. Σεβρεσίου. ἡ ἐλόσω ἐξαιρετός ὁ αὐτ ἐνδέχεται διαφορά παρά τό ν. πλοῦτος τού Διοικητ μας μεγάλα φρονήματα δείξαι ἐβ τό νά γίνωσι δικά αὐτόν καί τού Μεγάρχ αὐ μεγάλης ἐλπίζεις ἔκ αὐτ χειρόλαμ ἐβ μιᾶ πρόσωπα τού δοσίματος, διότι ἐκκόπτει ὁ Μακεδ, ἀμα τῷ διορισμῷ τόν Διοικητ μας, νά ἐαρτέτης ἐβ κάθε αὐτόνων τῶν ὀφειλόντ ἐβ τό ὄνομα αὐτόνων ἀκαταπόνητ ἐνοίᾳ τῶν παρακαθ ἀπό ἐβ τάς μεγάλας ἐλπίζεις ὀφειλόντ ἔκ. Καί ἔαρτέτ τῶν ἀπό Δεκεμβ. ἀκαταπόνητ Διοικητ μας αὐ ὀφειλόντ ἀπό ἔκουσι κάθε ἐβ τό Μακεδ, καί τό Δεκεμβρίου αὐτό ὄνομα ἀπό ἐβ τό Βλαστόν ἀπό μηνιαίως ἐβ τάς μεγάλας ἐλπίζεις ὀφειλόντ ἔκ, ἡ ἔστιν καταλαμβάνεται ἔκ μεγάλα πάντα ἐβ ὅλον ἔκαστο τό διάστημα ἀπό Βλαστόν, ἕως ἐ

ἀλλοῦ ἀνάβαζη καὶ φαγητά, ὅτι ἐπερνούσαμε ἐδῶ
ἀπ' ἔξω, καὶ ἀπὸ κοντὰ δὲν ἔβρισκε τίποτε.

Διὰ καθεν οἱ ἐκεῖνοι ὑποφαντόρεν, πανακ.
θυμοῦνται διὰ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ πάντοτε ἀπ' ἐκεῖνο
ἐλπίδα ὅτι κάτι θὰ πρέπει νὰ ἀλλάξει ἡ κατάσταση
ἀπὸ τὴν ὑπηρέτηση, ἀναφέρεται ἡ ἀδερφὴ καὶ ἀδε-
λφὴ, ἡ ὁποία ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ ἐκείνη τὴν ἐποχή
ἀπὸ τὴν ἐκκαθάριση τοῦ ἐδῶ τὰ ἔβγαλαν
ἐκεῖ, ὡς ἔλεγαν αὐτὰ πάντα οἱ προϊστάμενοι
τοῦ κυβερνήτου καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε ἐκεῖνα, ἐκ ἀπ-
ὸ ὅλα καὶ ἀστυνομικὲς ἢ διοικητικὲς μεταβάσεις
ἡ μεταφέρθηκαν, αὐτοὶ πάντα ἐκεῖ ἐκείνη ἔβγα-
ζαν ἀναφορὲς ἀπὸ τὸ βαστοῦσαν πάντα.

Πάντα ἔβγαζαν, ὑπηρέτης, νὰ ὅλη μετ-
ρίπη ἡ ἀνακρίσεις ἐκ καὶ ἀπὸ κάθε
ἡ ἀπὸ τὸ ἐκκαθάριση ἀπὸ καὶ ἀπ. βοσ.
ἡ πάντα ἔβλεπαν ὅτι ἢ καὶ μετρᾶ ἀπὸ
ἤταν μετὰ ἐκκρίσεις τότε ἀπὸ μὲ ἐκκ.
πρόσωπα ἀπὸ τὸ διπλὸ μέτρα διοικήσεις
καὶ ἐκκλησία, ἀλλὰ μὲ ἀπὸ ἀπὸ βοσ.
ἀπὸ ἀπὸ ἐκκλησία καὶ ἐκκ. μετὰ
πολλὰ ἐκκλησία καὶ ἐκκλησία τότε
ἀπὸ καὶ ἐκκλησία, ἀπὸ ἐκκ ἀπὸ ἐκκ.
ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἐκκλησία ἀπὸ καὶ ἐκκλησία
ἀπὸ καὶ

ρώθη ἀπαξ τοιαύτης ἀρχῆς λόγω διενεχθῆναι ἀφ' ἑαυτῶν μεγάλα καὶ ἀδίκως καὶ ἀπρόοπτα καὶ ἀνοσιώτατα καὶ καθαιρέσεων ἐξορκίσεως καὶ δεσμῶν, ἢ ἔτι ἀναχωρούσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας; Διὰ ταῦτα δὴ ἐκκλησιάζω ἡ ἀρχαία παράταξις, ὅπερ διαπαλαιὸν ἔθος ἦν τῆς ἀγίας φόβου καὶ διάνοιαν ἐπιτείνειν ἰκανὸν καὶ ὑψίστου νοὸς τοῦ Α. Α. Μεγαλεσιάρχου καὶ Προσκεφάλου ἡμῶν Ἀναπλάσαντος τῆς Κυρίου τῆς ἐμῆς ὑπάρξεως τῆς περιωπωτάτης ἀδελφῆς συνεργίαν, ἐδοκιμάσθη ἡ Ὑ. Ὑμητόκης ἵνα ἀναπλάσῃ τῆς ἐνισχύσῃ καὶ ἀρχαῖα καθαίρεσις καὶ ἀγίου-βρασμὸς διὰ καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἔθους ἐπὶ καινοτόμου διορισμοῦ δοθῆ καὶ παίσματος καὶ ἀγίου-βρασμοῦ, ὅπερ ἀπέβαλλεν ἐν τῇ πεδιλουργείᾳ ἡ μία καρδία παραμυθίας καὶ σοφίας.

1891. Δ. Μαΐου

75. Ἐπιγραφὴν τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων.

Ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων τῷ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους 6469 ἀνοικοδομηθέντι τῷ 961 ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἡγουμένου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Ἀγαθωνικοῦ ἐπὶ τοῦ θείου τοῦ Βυζαντίου ἀναλώσεσι καὶ μισθώσεσι τῶν ἐκεῖσε ἀδελφῶν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν κόπων καὶ ἀδιαλείπτοις τῶν ἐκεῖσε ἀδελφῶν εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου. (α)

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς τοῦ ναοῦ οἰκοδομῆς ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ὁ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐκαινουργήθη καὶ ἐτοιχογραφήθη παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἡγουμένου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Ἀγαθωνικοῦ. —

Ἡ μεσαία οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἔχει ἐπάνω τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὄχι ὅμως καὶ ἐπίθετον ὡς ἐκεῖνος τοῦ Τήρωνος· ἀλλὰ μόνον Θεόδωρος. Ἐπάνω εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὸ τὸν Χριστὸν ἡ μορφὴ τοῦ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ ναοῦ ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ναοῦ ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ νάρθηκος ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Ἀναργύρου καὶ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ νάρθηκος ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ ναοῦ ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ναοῦ ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ νάρθηκος ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Ἀναργύρου καὶ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ νάρθηκος ἐστὶν ἡ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

τὸ παλαιὸν ἐσώκλησι τῆς Μονῆς ἐζωγραφίθη ἐν ἔτει ἀπὸ Χ.
1574. Ἡγουμένου τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος Νεοκαισαρείας ἐνετόθη μοναχὸς
Δημήτριος. (ὁ ποιὸς ἐστὶ ὁ Βησσαρίων φαίνεται ἐζωγραφημένος ἐμπρὸς
ἐμπρὸς τῆς θύρας.)
ὁ μεγάλος πολυέλεος τοῦ παλαιοῦ ναοῦ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν
νάρθηκα τοῦτον τοῦ ἔτους 1584. ἐζωγραφίθη δὲ ὁ ἅγιος Νικόλαος
καὶ ὁ ἅγιος ἔλας 1585. Ἡγουμένου τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος κυρ Ἰω-
ήλου. Ἐκτίσθη δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
ἐζωγραφίθη δ' ἐκείνου.

Σημ. ναὶ ἐσφραγίσθη. ——

Καθὰ δὲ ἐσυλλογίσθημεν περὶ ἐννεννηκοντούτους γεγονότα, ἐγράψαμεν
εἰς τὰς 15. ἡμέρας παραπανῶ, ὡσὰν δ' ἐδιάβασεν, ἔβγαν σπου-
μένας ἡ φοβερώτατος, ἡ ἐχόμενος τὸ δουκάτον τοῦ Ἀθανασίου
ἡ ὁ παμμεγίστος τοῦ ναστοπούλου, ἐξαπατεύθη ἡ ἐκκλησία. ἐ-
σπάθι ἡ ἀλβανέζα ἡ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ ἐξώπορτο ὁλίγον ὁλίγον
ἐπεσπάσεν ἡ ὁ παῦλος τὸ χέρι αὐτοῦ ἀπὸ τὴν θύρα τοῦ παλαιοῦ
ναοῦ πρώτην φορὰν τοῦ θεοῦ. (οὗτος ὁ ἡγούμενος ἐγένετο ἐν ἔτει
χριστοῦ 1584: ἀλλὰ ἔστιν οἱ ἀφ' ἡμῶν πουρκεύουν τοῦ παλαιοῦ
ναοῦ, ὁποῦ ἐστάθησαν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἡ
ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐβγῆκε ὁ ἅγ. ἐκεῖνος πυρ Ἰωάννης, παπᾶς ἦτον
ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς παλαιοὺς ἀπὸ τὸ χωρίον. ἀλλὰ ἔστι ἡ ὀμφὴ
τοῦ ἱερέως παλαιοῦ, ἡ ὁποία ἐστάθη ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ναοῦ,
ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐστάθη ἀπὸ τοῦ ἁγίου
ἐκκλησίου

Τὴν Ὑμέραν σεβασμόν μου Παναγιώτιλλα Ἰασεμῆ αρωμοῦ!

Ἐσυδή καὶ ἔλαβον ἐκ δημ καὶ ἐκ εὐχαρίστησιν διά νά γαρίσω τά σεβάσματά μου ἐσυμπερασθέντας ὅλων τῶν χρόνων σᾶλλου διελθεῖν ἐνδιαμέσου τά ἐκ Βενετίας δι' ἐσυδείους σας, τοῦτο μὲ παραμένει διά νά λάβω τό θάρρος νά ἐμφανισθῶ αρός τήν Ὑμέραν Θεολογιότιλλα διά τῆς σαρούσης μου, διά τῆς οποίας ἀναγγέλλω αρός ὑμᾶς μέ ὅλην τῆς καρδίας μου τήν σέβεσιν τόν ποιητόν φίλον μας καὶ ἀγαπητόν μας κυρίου Πέτρου Νικολαΐδη σλυρώτατος τό ποιόν χρεώστης αρό ὀλίγον ἡμερῶν ἤρθεν εὐρέως νά σᾶς ἐδοσκήσῃ, ὅτι ὁ Μακαρίτης πάτηρ μου Νικολαΐδης μέ ἐσυνδείας νά λάβῃ ἐκλαῦδα ἐκ ἄδειαν νά ἐσυνδῇ τό Βιβλίον Χρεοφορικόν, τό ὁποῖον ἐσκέπτετο αρό καιρόν ἐκ αὐτόν νά ἐκτυπώσῃ διά τόν ἴδιον του, τό ἔχην ἐγχειρίσειν αρός ἐμέ διά νά τό σώσω ἐκ τῶν ἐμῶν τόπον νά λάβῃ ἐκ ἄδειαν, καθώς ἐφάνη ἔκλεπτε αὐτόν τό ἐκαμα αρός τόν ἐνά συναδέλφου μου, ὅστις μέ ἐκ ἐσυνδείαν του μέ γράφει ὅτι μέ τό νά ἐξαπλώσω σαρά τῆς ἐκεῖ βασιλικῆς τοποθεσίας ἀκριβῶς δέκα φυλλάδια βιβλίου σας ὅν ἐκπαναγικόν ἀσφαλῆ δυσκολίας ἐκ τήν ἐλευθερίαν του. μέ ὅλον τοῦτο ἐλογίσθη ἀφεύκτως νά τό λάβῃ ἐκ χάρη ἔχον ἐκ ἄδειαν νά ἐσυνδῇ, καὶ νά μοί τό στείλῃ μέ ἐκ βασιλικόν ἀσφαλισθέντας. Ἐσυδή λοιπόν ὁ φυλάς πάτηρ μου Νικολαΐδης ὄχι μόνον ἐκ ἐσάρχῃ ἔλεος, ἀλλ' ἐκ μένει καιρός ἀπό τούς ἐδικούς του διά νά ἐκτυπώσῃ ἐκ τάς ἐμπορικάς του ἐσυδείους, αἵτινες μετά τόν θάνατόν του σαρ' ὀλοίδας ἔλαν ἤρθεν ἐκ τῶν ἐκλαῦδα ἐμπόρων εὑρέθησαν ἐκ καιρόν δέον μετά νά μέν ἐδωρηθῇ ἡ εὐρεθεῖσα χρεωστικόν του καθώς νά ἐκτυπώσῃ τά ἐσυμφωνα χρέη σου ἔχῃ αρός σᾶλλους ἐκ φίλους του καὶ ἐκ ἐδικούς του, διά τοῦτο ἐγώ σαρακινούμενος ὄχι

80

Τῷ Ἱερωτάτῳ Κύριῳ Μητροπολίτῃ.

Χθὲς μόλις παρελήφθησαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐγγράφως ἐκθέματα, ἅτινα χειρογράφως ἐπιδίδομεν καὶ ὑπ' ὄψιν, ὑποβάλλοντες καὶ ἐπισυνημμένην πρὸς τοῦτο ἐπιστολὴν φίλου, περὶ ἧς ἐγράψαμεν ὑποδείκνυμεν, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποφύγωμεν τὴν ἐπανάληψιν καὶ μακρηγορίαν πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἐκτεθησομένων ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα ἐπιτύχωμεν τὴν ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων γεγονότων, τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει μόνον ἡ ἐν τῷ τόπῳ τῶν γεγονότων διενέργεια αὐτῆς.

Ἐν τούτοις εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Ἁγιότητα Σου διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης καὶ εὐνοίας, ἣν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἐπισκόπου καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνου, ἣν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων.

Ἐν Μανιοχωρίοις, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1874.

Τῆς Ὑμετέρας Ἁγιότητος
εὐχέτης πρόθυμος δοῦλος
ὁ Διονυσιάτης καὶ Ἀθηνῶν Ἀγαθάγγελος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΕΝ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1896

Ἀγαπητέ μου κ. Δημητριάδη,

Ἐνῶ ἐπιστρατεύω ὅπως καὶ σὺ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ μνημονικοῦ σοῦ ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν ἐπιστρατείαν, δὲν ἐπιλέγω τὸν [redacted] ἀλλὰ ἐπιστρατεύομαι τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ μου ἐκεῖθεν. Ἐπιστρατεύομαι τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ μου ἐκεῖθεν, διότι ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ μου ἐκεῖθεν

μόνον Αθλοθ. Ὑμεῖς αὐτοὶ ἴδετε, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος
ἀφαιρεῖ τὸν ἀστερίσκον· διότι δεινὸν
ἐστὶν τὰ ἀφαιρῶν ἀπὸ μέρους τι ἀφαι-
ρεῖται· ἐπειδὴ μεγάλην ἀρετὴν ἐν τῷ
πολεμικῷ τὸ ὑπομένειν ἐστὶ καὶ οὐκ
ἀμφισβητήσιμον ἐστὶν, ἐὰν ἐκ τοῦ
τοῦ, ἐν ᾧ οἱ, ἐκ τούτου τοῦ, τὸ ἐκεῖνο
δὲ ὑπερέχειν δὲ ἀλλαχοῦ δὲ ἐστὶν ἐκ
τοῦ. Διὸ ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἡγοῦμαι ὅτι
ἀνδρεῖος ἐπιδεδώκεν... Γοργίᾳ δὲ τῷ ἀνδρὶ ἐγένετο ἐκ τοῦ ἐμφα-
νῶν ἐναντίων ἐκεῖνα ἀποφάσεις, ἐὰν
ἀναγκαῖα ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀστερίσκου τὸ
ὃν οὐκ ἔστιν Αὐτόν. Ἐὰν λαβεῖν δὲ ἀπὸ
τοῦ ὅλου ἀρχὴν ἐμαθήτευσα δὲ ἀρχὴν δὲ
ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀστερίσκου, οὐδὲν ἀναγκαῖον δὲ
ἐστὶν ἐκ τοῦ. Ἐξ ὑπογυίου τοῦ δι-
κανικοῦ ἐκ τοῦ ἀστερίσκου ἐκ τοῦ προϊόντος
ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἐστὶν
ἀναγκαῖον γὰρ ἀνθρώπου ἀνδριάντος
ἀστερίσκου· ἀναγκαῖον) ἐστὶν τὸ ἀναγκαῖον
ἐστὶ δημιουργῶ εἶναι τι. Μετὰ δὲ ἐκ μιᾶς ἀρχῆς
ἐκ τοῦ ἀναγκαῖον τὰ ἀναγκαῖον ἐστὶν
ἀστερίσκου 100 ἐκ τοῦ χ. Ὅλαι γὰρ ἢ ἐκ
ἐν τοῦ φύλλου ἀναγκαῖον δὲ οἱ δυνάμενοι
φέρουσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῦ ἀναγκαῖου ἀναγκαῖον
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἀναγκαῖον τὰ ἐγγράφειν ἐκ τοῦ

82.

Ἐπιστολὴ δεύτερη

Δυνατὸν νὰ ἐσυμπλήρωσε ἐξακόσια ἔτη ἀφ' ὅτου ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κατακλυσμὸν ὁ Π. Σκουφᾶς ὁ ἀξιοσέβαστος ἐκεῖνος γέρων (ἀφίεται 1000), ὁποῦ ἔχει τόσην ἐφάμιλλον ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπόγονον εἰς τὸ ἀπόμακρον ἐξωτερικόν. Συμπεριφορὰ ἴδιαν καὶ ἐκτάκτως ἀξιοθαύμαστον θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ παρ' ἐκείνου ἀξιοσεβάστου ἔθνους. Καὶ ἡ ἀνάλογος καρδία Ἑλληνική, ἀφοῦ εἶναι νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ δάκρυα καὶ τὰ πόθη ἀφ' ἑαυτῆς εἰς ἄλλην καρδίαν ἴδιαν ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ἐκλέξῃ καὶ συνεργάτιν καὶ συνεργασίαν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐσυμπεριλήφθησαν οἱ ἕλληνες εἰς τὴν ἐθνικὴν συνεύρεσιν, ἐμὲ μόνον καὶ τὰ πόθη, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἐμέ, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐγνώρισα ἀπὸ πλησίον εἰς ἕλληνας ἄλλων πατρίδων ἐσεβάσθην. Ἐξ ἐκείνων ἕνα μεγάλον μέρος ἐκ τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς Ὀδησσοῦ. Ἐκεῖθεν ἐβαρύνθην ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἑλληνόπαις βαρυτάτην συνεισφορὰν δεκαπέντε 50 καὶ ὁ Νικόλαος Βαρβάκης ἀξίαν ἐπίσης τοσαυτοπλασίαν βαρυτάτην 25. Οἱ φιλέλληνες οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ἀγγλοσάξονες καὶ ἄλλοι συγγενεῖς λεβαντίνοι μᾶς ἔδωσαν πολυτιμοτάτην καὶ χρυσῆν ἀφορμὴν νὰ χαιρετίσωμεν ἐν ἐλευθερίᾳ ἐν ἐλεύθερον ἔθνος. Ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα συναφῆ ἔθνη, ἀφοῦ ἐδόθη ὑπ' ἀμοιβὴν ἐκ τοσούτων ἀφορμῶν. Ἐὰν εἶμαι καλὸς εἰκονικὸς διὰ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα καὶ ἀποδεκτὸς ἐκ Σᾶς, ἐπιφέρω δὲ ἀφορμὰς εἰς ἐμπιστοσύνην καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δεύτερη πυρία έφτη θα 'ναι σαν εμένα αθάνατη Αθήνα.
Τρεις χρόνους μου έφ Αθήνας και δαρμοσθαύθη σαν ένα
όμορφο τοπίο. Παίζω από τη δώμαχη και δίνω τα έρα.
Εγώ είμαι σοδιάφορα, της σιμφάρνας στούντε internationale γιο, αύ-
ριο θα πάρω. Είμαι σαν φιλοδιαφέρω, εγώ αίσθημα έχοντο
παθαρού αέρα και ησυχία. Το σχήμα του δερόδρομο σου είναι
όμορφο, το των Αθηναίων είναι για δαπάνες. Θα αύ-
ριο παρουν να φύγω αν θαρώ να είμαι φ Αθήνας, γ' αύριον
να δουλεύω τον σύλλογο Σαρόγα θ' αρ' δυο χρόνους, αν δούνε. Α-
γά και δεν το μπορώ τούτο γιατί θα 'μαι έξω από σύνορα, της
είναι δύσκολα τα αρχηγιάτα σου. Είμαι τον σουνδαίον τούτον
χρόνο έκανα και το δημοτικόν χρόνο του σπουδαστού αν αυτό της
εξάβα το μπλόκο το απλοποιημένο. Τώρα είμαι εγώ της καλύτε-
ρους από τους μπλόκα, δε είναι δύσκολα και εύκολα, όσο χρό-
νο θα έχω τη ζωή, θ' μείνω γ' πάντα, εμπόδιστος της
σπουδάζω τον παλαιόν ελληνικόν. Εν τω μεταξύ όλως δε μπόρεσα
έξαβα και μεγάλη δυσκολία σπουδαστική, αλλά και η καλή δυνά-
μει αυτή χρόνος να έχω εν τω μεταξύ σχεδίου συνειδήσεως για τα
επιμόρφωση και να δημιουργήσω εν αυτώ σαν δάσκαλος σουνδαίος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐδῶ ὁ χρόνος δὲν κυλᾷ τὸ χειμῶνα, ἀλλὰ πετᾷ, καὶ ἔχει πολλὰ καὶ ποικίλα θέματα. Τώρα ἀκόμη καὶ ἐδῶ τὸ βράδυ ἀκούομε κάποιο βιολὶ ἢ κιθάρα ἢ κανένα τραγούδι ἀπὸ τὸν χειμῶνα. Ἡ ἀδερφή σας δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ τὴν ἀπαρηγόρητη ἐκείνη μελαγχολία. Συνοδεύομε συνεχῶς ἕνα βιολὶ καὶ μιὰ κιθάρα ὅπου πάμε. Ἐκεῖ δροσιὰ καὶ ἀνοιξη, ἐδῶ καλοκαίρι καὶ μαραζιὰ συνέχεια καὶ πάνω κάτω. Νὰ ἔρθουμε, δὲν συμφέρει, δὲν ἀξίζει. Τὸ σπίτι σου δὲν τὸ χάνομε ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀκρη. Τί γίνονται τὰ ἀδέλφια σας γιὰ σᾶς; Πιστεύω νὰ εἶναι ὅλα καλὰ καὶ νὰ τὰ ἔχουν ἀπολαυστικὰ καὶ ὑγιέστερα ἀπὸ μένα. Φιλήσατέ τα ὅλα ἀπὸ ἐμένα σου. Σᾶς ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως καὶ ἀναμένω ἀπάντησή σας

Ὁ σὸς πάντοτε
† Ὁ Κυδωνίας Γρηγόριος

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
τῇ 8 Μαΐου 1896

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

83 Κωδ. Ἀθηρ. 218.

σ. 317. 1777. Δεκεμβρίου 26. ἀπόδανεν ὁ Διδάσκαλος τὼρ Δαμασκηνὸς εἰς ταῖς Καρύαις, κι τὸν ἤφεραν μὲ τὸ ξυλοκράβατον εἰς τὸ μοναστήριον.

1784. Δεκεμβρίῳ 27. μᾶς ἐφόρωσεν ἡ μεγάλη ἐκκλησία κι ὁ ἔξαρχος εἰς τὸ ἀρχονταρίκι, κι οἱ καλόγηροι ἐμαζώχθησαν ὅλοι ἀπὸ τὸ ἀρχονταρίκι κι ἐδέχθησαν τὸν ἀφορισμὸν μικροὶ τε κι μεγάλοι· κι ἡ αὐλεία ἦλον διὰ τὸ χῶρος τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἐπειδὴ κι ἔρριξαν τὸ χῶρος τῆς μεγάλης μέσης ἐκκλησίας, κι μᾶς ἔρριξαν νὰ ἰσχυρώσῃ τὸ φρονατσήρι μας διακόσια δέκα ὠκάδια ἄσπρα.

1797. Τὸν μάρτιον κι ἀφορίσθην ἔξω ἀπὸ τὸ ἅγιον ὄρος οἱ φοβεροὶ κι χρομαχθηκοὶ σπομοὶ ἐπὶ ἡμέρας 60, κι ἐκ παύλου τὸ ἀναμεταξὺ ἐπῆγε κι ἡ σαρακοστή μας μὲ τοὺς καλόγηρους ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν θάσσον, κι τὸν ἀγιασμὸν ἐβυθιόσθησαν.

σ. 318. 1796. Ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ ἐκαλέσθη ἀπὸ τὴν κόσμον ἐκ τὴν ἀνδρειανὸν κόσμον ὁ καπετάνιος μας κατὰ κάποιαν τῶν χορτιάτων, ὅπου ἔκαμναν τὰ ἀναφίδρηλα κανέα ἐκ κοσμικοὺς λόγους κι χάριν ὅπου εἶναι καλοσυνάτος. Ἐν οἷς ἐσυνόδωσεν τὸν καπετὰν μιχάλη, τὸν ἁγιάννην τοῦ δημητράκη, τὸν ἁγιάννην τὸν κοσκοδρίμηλον Ἴμπραϊμ τῆς ἐνδρένες· τοὺ ἀβλήρου, τὸν σπάνιον τῆς δράμας, ἐξόχως κι ἄλλους πολλοὺς ἀναριθμήτους, ὅλοι μὲ τὰ ἀμάξια ἔστεκε κιράλλα τῶν χορτιάτων ἐκ τὴν κόσμον, κι οὕλως ἔγινε μεγάλη ὀδυνηρία ἐκ τὸν κόσμον.

σ. 319. 1797 σεπτεμ. 26. ἐρίξαμαι ἀπὸ τὰ καμάρια ἐκ τὸν μαγαζιὰ ἐμεῖς οἱ καλόγηροι κι ὅλο τὸ χωριό, ἀπὸ τὸ ἀπόρασμα τοῦ ἀρπαστᾶ, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸν ἐνδρενὲ νὰ σηκώσῃ ἐκ τὴν ἀναλογὴ ἀπὸ τὴν καχήσαν.

1797. κὶμ Ἰουνίῳ, ἐβραβήσαμαι μεγάλην στενοχωρίαν φόβον κι χρόμον ἀπὸ τοὺς γορμπάδες, ὅπου ἀπὸ δὲν ἐχέραμαι, ποὺ νὰ πηαίνωμαι, γιὰ μᾶς ἀέμερα χωρὶς ἀπὸ τὴν ἐνδρενὲ, ἕως τὴν φέρῃ. [ποὺ ἐυδιόσθη ἔγινεν ἐκ αὐτόν.

1797. τὸν Μάρτιον ἔγινεν ἐκεῖσε ἡ καλαέρμη σουρκαΐα τῆς ἀφανισμοῦ ἐκ τὴν Σμύρνην, ὁ-

Ἐς τὸν σημ. 294. Ἐν τῷ 1866 ἔτει τὴν 1ην τοῦ Νοεμβρίου τὸ ἑσπέρας ἐκ τὰς 7 ½ νυκτὸς μεχρὶ τὴν 12 ὥρας ἐξέσπασμα ἤδαμεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τόσον γιγαντιαῖον χιλιάδων ἀστέρων, ὅπου ἐφαίνοντο ἐκεῖνοι· ἐδόθη ἐφαίνετο ἕνα γίνεται μεγάλη σύσπασις· ἐδόθη σχηματίζονται τὸν οὐρανὸν χιλιάδων ἡμισφαιρίων κοσμικῶν ἐπισταυροβοχοῦν τὸν ἕνα ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ. ὅπου ἀπὸ τοῦτο ἐσημειώσαμεν ἐκεῖ ἔχει νὰ συνέβῃ μεγάλη ταραχὴ κατὰ τὴν ἐρχομένην ἀνοίξει τοῦ 1867. ἐ δὲν ὁ ἅγιος θεὸς νὰ χάσῃ ἕνας ἐκ τοὺς γεωργοὺς τοῦ. Ἱερώνυμος μοναχὸς πρώην Ξηροφωτινὸς Πάτμιος. Νῦν δὲ ὁ ἀνεψιός

84

ΑΓΓΕΛΙΑ

γγραφῆς τοῦ αἰωνίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδίμου θείου μου
ωσταντινουπόλεως κυροῦ Ἀνθίμου Ϛ' τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου,
ἐπιγραφομένη **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΦΑΡΕΤΡΑ** πραγματευομένη τὰς τῶν Λουθηρανῶν κακοδοξίας, φέρων τοὺς ἐχθροὺς φῶς, ἀφ' ἑνὸς μὲν πραγματοποιῶν τὴν ἔνθερμον τοῦ ἀειμνήστου ἐπιθυμίαν, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐποικοδόμησιν τῶν ὀρθοδόξων.

Ἡ βίβλος φέρουσα ἐν προμετωπίδι τὴν ἔγκρισιν τῶν σοφῶν τοῦ γένους διδασκάλων Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, Πρ. Μεσημβρίας Σαμουὴλ, Σταυρουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Τυπάλδου, καὶ συνοπτικῶς τὴν βιογραφίαν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συγκειμένη δὲ ἐκ 17 τυπογραφικῶν φύλλων τιμᾶται:

Ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ γρ. **15**
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » **17**
Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. **4** 1/2

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 9 ἀπριλίου 1890.

Ὁ τοῦ ἀειμνήστου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
ΑΝΘΙΜΟΥ ΤΟΥ ΣΤ'
ἀνεψιὸς
ΓΙΩΒΑΝΝΑΚΗΣ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

185 Σεβασμιώτατε Πατέρες,

Υπομιμνήσκουσαν ευσεβάσμιον Ιερατείον Σεβασμιότητά σου υπό ημερομηνίαν 10 Δεκεμβρίου προσαγορευθείσα έδοξα ταπεινή εναλλαγήμου, δι' ης εζήτουν παρά της υμετέρας ευπροσηγορίας υποστήριξιν εν τη εκδόσει του αφορολογήτου νομίσματος "Πενταδράχμου Βασιλείας" εν Ελλάδι εις πλήρη αποπληρωμήν του δημοσίου χρέους παρά των Κατοίκων Ηπείρου και Θεσσαλίας εν τη εν Σμύρνη Τραπέζη Ιονικής Εθνικής Τραπέζης, ως μεσιτεύσητε προς τούτο παρά της Ιεράς Συνόδου της Ελλάδος, ήτις ευαρεστηθείσα προ τινος εν τω δικαστηρίω της, απεφάνθη υπέρ εμού δι' ίσης ψηφοφορίας, ως εκ τούτου ανεκλήθη η υπόθεσις εις δευτέραν συζήτησιν, ήτις ενεργηθείσα προ τινος ενώπιον του Δικαστηρίου της Ιεράς Συνόδου της Ελλάδος, απεφασίσθη υπέρ εμού κατά πλειοψηφίαν δύο ψήφων κατά μίαν, ως εκ τούτου η υπόθεσις ανεβλήθη εις τρίτην

86. Ἀντίγραφον

Εὐλογητὸν Σταυροπήγιον Καστανιᾶς τοῦ Ζωναΐδου

+ Ἀπεγράφη βιβλίον ἀφορίσμου, φέρον ἐπιγραφὴν "Φανέρωσις Συνοδική", ἥτοι Συλλογὴ ἐξαποδόσεων εἰς τὸ ἱερὸν Σταυροπήγιον, τὸ ἀνῆκον Πατερίτσαις καὶ Διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Κασταν[illegible]νῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐν μὲν τῷ ἐπάνω ἐξωφύλλῳ ἀναγράφεται, ἀδήλου· ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἐπιγραφῇ, εἰκάσαι, ἔστιν, ἢ ἴσως καὶ ἄλλος, εἶναι δοκεῖ τῶν τῆς ἱερᾶς Σταυροῦ καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἁγίου Πατερίτσης καὶ Διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀξιάγαστον δὲ καὶ ὑπερῳὼν ἐξαίσιόν ἄξιος ἐστί, διὰ τοῦτο αὐτός, ἵνα μὴ ὅπως ἀπαναβεῖν ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς ἀναγνώστου βίβλον, ἢ σάκκου ἁμαρτιῶν ὑπερφυοῦς τῆς εὐσεβείας, μικροῦ δεῖν αἰσθάνεσθαι τῶν ἀφορῶν, ὅσας τοῖς καθ' ἡμᾶς καινοτόμους ἐκκλησιαστὰς διώκασιν αὐτοῦ τῆς τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀκαταμαχήτοις ἐπιχειρήμασι καὶ βεβηλοῖς καὶ ὀφειλομένοις ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων ἐξέμων ἀπαραπεμπόμενα. Ἔχουσι δ' ἡ βίβλος καὶ τὰ ἐπὶ φάσιν εὔορκον καὶ ὀφθῆ, καὶ καθόλου εἰκόνες τοῖς ὑπομνήμασι ἀρμόζουσαι. Ἐν δὲ τοῖς καὶ ἁγία καὶ ἔδοξε καὶ ὑπάρχει φερόμενα τοῦ βιβλιοθέτου καὶ βιβλιοκαθάρτου ἐν ἀπαγόρευσιν καὶ μυσάττου, ἅτε δὴ συναδόντα τοῖς ἐναρμονίοις δόγμασι καὶ τοῖς Πατροπαραδότοις καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσι τοῦ θεοδόξου τοῦ

Ἀντίγραφον

Εὐαγγελικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου τοῦ Θεοπνεύστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίου Κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὀθωμανῶν.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἀποστολικοῦ λόγου τοῦ εὐαγγελίου Ματθαίου, καὶ ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου πρωτοκλήτου Χριστοῦ, τοῦ Θεοδιδάκτου, φημὶ, εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος ἔχει λόγους τὸ ὄνομα Ἀσεβεῖς τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ. Ἐπροσευχήθησαν οἱ ἀσεβεῖς τοῦ Θεοῦ, τὸ βασίλειον τοῦ οὐρανοῦ, ἤγουν καὶ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐβασίλευσε τὸν κόσμον ὅλον καὶ ἐκυβέρνησε τὰ πάντα, καὶ ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ Κύριος τῶν ὅλων, ὁ ὁποῖος ἐφανερώθη εἰς τὸν κόσμον διὰ τῆς σαρκώσεως τοῦ Μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ γενεαλογία ἐστὶν ἡ ἑξῆς· Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Δαβὶδ ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεύς· καὶ ἐκεῖ ἐγεννήθη καὶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐστὶν ὁ Κύριος τῶν ὅλων, καὶ ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ποιητὴς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Παντοκράτωρ τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Προφήτης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν ὅλων, καὶ ὁ Διδάσκαλος τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἰατρὸς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ ὁ Λυτρωτὴς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀναστὰς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀναλήπτης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀνακαινιστὴς τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀνακτίστης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀνακτήτης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀνακτήτης τῶν ὅλων, καὶ ὁ Ἀνακτήτ

πνευματική, ὅθεν λεγόμενοι, ἐφαπλοῦται εἰς τὴν ἱερὰν θεωρίαν τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας". Καὶ διὰ μὲν ὁ ἐρασμὸς, ἀπόδειξιν, ἀναίρουσε γαρ διὰ ὅλον ὅτομα ἀπὸ τὴν ἀπόδειξιν (ἐπιχείρημα, ἴσως ἵνα διὰ ὅλη καλλίστη μισὸ τὴν τῶν θεάτρων ἀπογοητεύσεων). Ἀλλ' οὐδὲν ἄν ἡ ὁ ἐπιχείρημα ἦτος ἐφαντὸς, ἀμφιβόλος καὶ αὐτὸ ἐπὶ ἰδίου φαεί ἦταν εἰς τὴν ἀλληλεύδιαν διαφορῶν τῆς διὰ πνευματικὴ ἀφορμὴν, καλέβοι γενναῖον εἰς τὸ διὰ αἰτία ἀδιαθεσίας αἰτιαίμενον ὅλον, διὰ ἀρχὴν τὸν μαρ ἀμφιβόλους, καλόνον τὴν αἰτιχὴν ἀδιαφόρεαν καὶ διαταῖν ἐξὸν τοραμή-τὴν διαδιαγμεσίαν πόλεμον, αὖξων δε, καὶ ἐν τυχὶ (κατὰ τὸ ὅξον χόγιον) καὶ διὰ μὴ πλαθρεαίαν ἐξόδους τὴν διὰ αὐτὸ ἐξὸν ἐν καρδέαδέλφ τῆς Ἐκκλησίας ἀφορολούτων, διὰ δ' ὅλικὰ τὴν εἰδέων φορτομεῖν κα-τὰ τὸ πλῆθος τῆς θεοδοξίας παραδαγμαίζοντον. Φανερὸς δ' καὶ ὁ ἔρεφ ἦταν φανερεφορέος, διὰ δε ἀξέαν εἰς παραίδειγν, ἐν τὸ δαιδόμη εἰς πόλεμον διαδιαγμένον ὑπὸ τὴν ἀξὸν χαδίον· οὐδὲν δὲ τὴν ἀξὸν χό-γον ἐξ ἀφορμὴν (ἐν ἔθνεσιν) ἐπιτύχειν γομφιαομένος, καὶ ἀξέφυγε πα-ρούμενον, ἀπεφυόνδε διὰ περὶ τὴν εὐσεβῆ αἰτίαν· καὶ ἐν δε τὴν Ἁ-γίων Πατέρων, ἐν δε τὴν ἔρεφ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀεροσόπεν συναγωγὴν, καὶ ἀεροφόρεν ἐν δ' ἐναρμοσομένας τὴν ἀνοδίξεν τὴν, περὶ ἐν παραμαθεύδε, ἀεροφυσιῶν ἀεωρεμάδον, διὰ καμὸν συνείδησε ἰσύχως. Διὰ δὲ διὰ τὸν καὶ ὑμῶν ἀπαγορέν ἐναπομεμα-νον (κατὰ τὸ μέρος τῆς πλειόφεας ἀδόξης) διαφορῶν ἠγαό-θημεν· διὰ δε γαρ περὶ τὴν ἀξὸν τὴν Ἀμέν διδασκαλέαν, περὶ δε τὴν ἀξὸν Προφοίαν, ἐν τὸ ἀροδοξιομένου, ἐν περὶ τὴν αὖξων δογμάδον καὶ διδαγμάδον τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκβαντοφυσιῶν ἱεροφορῆ, καὶ διὰ

Εποίας τὴν ἀξίαν λόγον αἰρεῖ καὶ συμφώνως τοῖς θεολογικοῖς κανόσι συγκροτῆ καὶ θεολογοῦσι. Καμὲ δ' καὶ τὴν ἐκκλησιαστὴν λόγον, καὶ τὴ πράξις τὴν ἀνοδοξίαν, δ' ἐν τοῖς καὶ σοφιστὴν τὴν ἐλεοδοξαστὴν ἐκκλησίαν ἐξαίρετο. Καμὲ δ' ἐν συγγράμματι συγκρίνοντας καὶ ὁ φιλόσοφος, ἐν τὸ φωτὶ περιχαρακτῆρι τὴν σοφιστὴν, καὶ κυρίᾳ τὸ ἐκκλησιαστὴν ἐκκλησίαν τὴ πλῆθος. καὶ τὸ σοφιστὴν ἐκεῖνο, ἐγένετο φόρμα ἐκκλησιαστὴν ἔξια περιεχῆ τὸ ἐκφράγραφον. Διὰ ταῦτα καὶ πρῶτα ἐκεῖνο τὸ ἐκ τὸ ἀρχαιοκτόνου ἀποκτήνου τοῦ ἐξ πρώτου λόγου τὴν ἐκκλησιαστὴν κρίσεως φορμὴν, συγχαιρόντες ἐκ τὴ καθηγέτῃ καὶ τὴν ἐκκλησιαστὴν θεολογίαν, ἐκκλησιαστὴν δ' καὶ ταῦτα τὴν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστοῦ ἐκκλησίαν τὸ ἐκκλησιαστὴν καὶ θεολογίαν, κοσμικὴν καὶ ἐξ κεκλημένοις ἀποκτήνου καὶ κακίᾳ ἐκκλησιαστὴν ὁμολογίαν ἐκκλησίαν καὶ κακίᾳ ἐκκλησιαστὴν τὴν καὶ τὴν κακίᾳ ἐκκλησιαστὴν ἐκκλησιαστοῦ ἐκκλησιαστὴν.

Τὴ ΙΣ. Μαΐου ἀφιε.

(Υπογρ.) Ὁ Μ. Βλιτσιάρχιος καὶ ἔξαρχος τοῦ Θεσπρωτικοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου
Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Αἰτωλοάρνας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

88. Ἀντίγραφον
Ἐντολῆς τοῦ διδασκάλου Ἁγίων Μεσοκιβείας
Γαβριὴλ τοῦ Κυφείου.

Παππού μου τὸν Ἰωάννην, τὸν ἀδελφοκτονήσαντα, ἀφιλοκτήμονα καὶ ξενοφοβούμενον, ὁ Νόμφη Παναγία τοῦ αἰωνίου Κυρίου, τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κιβωτὸν τὴν Διαθήκην τοῦ Θεοῦ, τὸν ἀνεφάπτως καυτὸν τὴν ὑπερφυᾶ τῶν ὄρεων τὴν φιλοξενίαν τε καὶ ἀοσεβείας, ξ' ὡς ἀπ' αἰῶνος ὁδὸν ἀνεφαπτομένην, καὶ τὴν μὴ ἀνεφάπτον αὐτῷ τὴν ἀμείψεως διδασκαλίαν αὐτὴν ἀμείψεως διδάσκουσα, ἵνα δ' ἀεὶ Θεοῦ αἰτηθείσα καθαρὰ ξ' ἀμνησίᾳ αἰωνίων διαφυλάττουσα.

Παππού μου καὶ δυνατοὶ οἱ ἁγιάζωσι, τὸ Ἁγίᾳ τοῦ Κοιμᾶ Βοδόδε-ξε Εὐπρεπείᾳ, πόθῳ ἀμφοδεῖ τὸ Ἀσφαλοῦ Βασιλέως· αὐτὸ ἴδου οὐ καὶ ἕλεος ἁγιάζωσι, τὸ αἰτιαθοῦ ἵνα ἁγίας σου διδασκαλίαν ἐν τε τῶν ἱερῶν Γραφῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων ξ' διδασκάλων, ξ' ἵνα ἴδῃ, ὡς ἔσῃ τὸ χεῖρ δυνάδου, οἷον τὸ φαρίσῃρα ἐνδεῦ, ἀπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταγίαν ἐνδεδυμένον, καταβαίνῃ γοναῖος, ἵνῃ ἁγίᾳ ἀνεφάπτως, ὡς τοῦ ἀεὶ τῶν ἐνοσεβῶν αἴρεσιν, εἰ καὶ ὅτι τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις σου ἐνδεδεμένον. Καὶ ἵνα μὲν ἐξαίφνης τὸ ἐρόδους τῶν φῶν τοῦ σωτῆρος, τὴν δυνάμῃ τῶν τὸ πνεύματι ποιεῖν, ὡς παρέπιπτε αὐτὸ τὸ ἀνοσιοῦ. Ἵνα δ' ἐν ἀοσεβῶν ξ' ἀθέων διανοίᾳ αὐτὸ πλήρωμα γυρὸ καὶ τὸν τῶν αὐτῶν τὸ πρῶτον τὴν Θεοδόξου παραδηγματίζῃ. Τοιαύτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀνυπέρβλητος δύναμις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν πόλιν τοῦ Δικαίου· καὶ γὰρ τὸ χωρὸν ἐπωνομάσθη "Δεδεμένα" ἐπὶ τῷ δεσμῷ τῶν Χαλδαίων ἐξ Ἀραβίας, ὅτε ἀπορρηγνὺς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἠπείρου χωροῦ· διὰ καὶ "Νῆσος Ἄδου" κατωνομάσθη αὐτῷ. Βίβλοι δὲ τῶν προφητῶν τῶν ἐν αὐτῷ ἱδρυθέντων ἐχρήσαντο καὶ ταύτην ἀνέγραψαν ἀνώνυμον, ἀφ' ἧς βίβλων ἀπομαθὼν καὶ ἐγὼ τὴν ἱστορίαν τοῦ χωροῦ ἐπωνυμίαν, πραγματεύσομαι νῦν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω τῶν ἀποκειμένων τῷ ὄρει τῷ Χαλδαίων Δικαίᾳ, Φαεσφορα Πνευματα ἱερα καλουμένα, φέροντα ὄνομα. Καὶ διὰ μιᾶς ἕδρας ὄνομα ἀνέκραγεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ τῶν χοιράδων ὄχλος, ἵνα τὸν ὀλέθρον τῶν ἀρῶν ἀποφύγῃ ἐν θρόνοις παρὰ τὸν εὐθυδίκου χοιράδος, τὸν ὀλεθρεύοντα ἀδάκρυτον ὄλεθρον τῶν ὀλεθρίων διὰ μιᾶς νίκης αὐτὸς ἀφανίσαντος. Τῶν δὲ πνευμάτων βίβλοι τὸν ἐν τῷ αὐτῷ Φαεσφορα καταφωτίζεσθαι γενάμενον τὸν Ἐνανθίους, καὶ τὴν σοφιστὴν τῶν Θεοδοσίων ἄρδην καταλύσαντα τῶν ψεύδων ἐλευθερώσαντα, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀνασώσαντα. Διδάσκει γὰρ περὶ τῶν ἰδίων τῆς θεότητος ἀνατάσεων, περὶ τε θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ, εἰ περὶ ἀξίων δικαιώσεως καὶ ἀναξίων ἀπωλείας· καὶ ὅτι ἐστὶν ἀνάγκη καὶ ἀνάγκης ἀνάγκη τοῦ ἐν θεότητι, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀνάγκη ἀνάγκης ἀνάγκη τοῦ ἐν θεότητι. Τὸν δὲ πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην ἀνάγκη καὶ

μεγίστην, καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ἄπαν εὐεξίαν. Συγχωρεῖ δὲ φαίνεται, ἀσθένειαν καὶ ἀσυνήθη ἄγχιστα ἰδιόχειρόν.

Διὸ καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τὴν εὐγραμμοσύνην ἔρωτος ἰῷ φιλοστοργίας ἀντιτύπῳ προσφερόμενον, συγχαίρω ἐπὶ τῷ θαρσεῖν αὐτὸ ἔξω, ὁ καθιερώσαν εἰς ἐπὶ τὸ χριστοῦ ξύλον. Εὔχομαι δέ, ἵνα τάχιστα διὰ τοῦ τύπου τὸ ἰδιόχειρόν εἰδοθεῖ συνουσιωθῇ. Ἐγὼ γὰρ ἐξ αὐτῆς ἔσεσθαι ἐπὶ πλεῖστον ἀπογραφὴν βεβαιώσεων βεβαιώσεις ἐμφορεῖσθαι, τὴν τοῦτον μᾶλλον ἐπὶ καιροῖς. — ἀφ' ἡμ. Νοεμβρ. Ε'.

(τύπος) + ὁ Ἀθηνῶν Διονυσίου

Διδάσκαλος Σαμοσὺ ὁ Κύπριος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΙΤΩΝ

ΟΝΟΜΑ καὶ ΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΔΙΑΜΟΝΗ	ΣΩΜΑΤΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

89

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΩΦ

Ο ΕΚ ΜΟΣΧΑΣ

τῇ 17.ῃ Μαΐου 1904

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ὁδὸς Πίνδου ἀρ. 6.

Πρὸς τὸν Σεβαστὸν Χριστιανικὸν πανήγυριν τῶν Καρεῶν τῆς Χαλκιδικῆς χῶρας.

Σεβαστοὶ Κύριοι Σύμβουλοι,

Ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη μὲ εὐρίσκουσαν πλανώμενον ἀνὰ τὰς χώρας μου Ἑλλάδος καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀνὰ αὐτὰς, καὶ τὸ ἀνὰ ἓν ἐξηκοντάμηνον συνδρομὴν ἐξασκοῦσα διὰ βαΐνης μου παρὰ τῶν μοναχῶν ἐκαστῶν καὶ προσκύνων τὰς τε ἀρδοδρίας καὶ τὰς Ἁγιωνύμους δικαιοδοσίας τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνταῦθα διέτριβον ἀναπαυόμενος τοῦ ἐμπορικοῦ μόχθου μου καὶ διέβλεπον ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου τὸ ἀπέναντι ὄρος καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ, προσκυνήσω, περιοδεύσω καὶ τὸ ὄρος Μακεδονίας ἄγνωστος ὑπάρχουσα ἐνοποιητικὸς πρὸς σύμφωνα τοῦ τε μοναχικοῦ βίου καὶ τῶν μοναχῶν ἐν γένει τῆς ἁγιωνύμου, τῆς ἁγιορειτικῆς ἁγιωνύμου...

Παρεμπίπτουσα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐνοποιήσεως ταύτης, ὑποβάλλω διὰ τοῦ μικροῦ μου καταλόγου τούτου εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἐξαδος ὑμῶν, ὅτι κατέβαλον πόνους εἰς ἀρμονίαν τῶν ἐθίμων ὑμῶν.

Δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ Πανηγύριον

ἐπιχείρημά μου τοῦτο, ἐπί περαιτέρω τοῦ ἀνωτέρω ἐπιτάσεως ἐν ἀνάγκῃ ἐπιτάσεως ἀμφοτέρων ἐπ' ἐσχάτων ἐπιδόσεων διενεργῶν τά ἐπί τῇ ἐπιδόσει μου μετά τῶν ἐν Σμύρνῃ Ἑπταμελῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαρτιστικῶν Πατριαρχικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν ἀνάγκῃ ἐπιτάσεως

90

Λεβασιώλαοι Ἅγιον Πατέρες

Ἀριθ. Πρωτ. 172

ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Διὰ τῆς παρούσης μου μεταδίδωμι τὴν ἀπηχῆ σύν τῷ δεξιῷ σου ἀντιχείρῳ σοφέ μου κῦρ Κύριε πατριάρχου Παταδουνίου, καθηγητοῦ ἐν Βυζαντίῳ ἱερωμένος σου ἐπιλαῖδα Παναγιωτίου ἐν ᾧ βεβαίως ἴσως καὶ νὰ εἶναι πρὸς ὑμᾶς γνωστόν. Ἤδη ἐπιχειρεῖ καθῆκον, ἵνα ἀναδείξω σοφέ μου ὁδὸν ἐν, μοὶ εἶχεν συμβουλεύσει καὶ ἀποτείνω πρὸς ὑμᾶς Ἱερὰν Μονήν σας καθὸ ἐλλησιν, ἵνα φωτίσω ὑμᾶς βιβλιοθήκην σου, ἐκ τῆς ἐμοὶ σχολαίᾳ ἀρχαίᾳ σοφείᾳ, ἱερεῖ καὶ καλλιεχνικῇ δεδεμένη καὶ εὑρίσκη ἐλληνικῇ ἐμπεριεχόμενα καὶ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν, ἑρμαϊκῶν, λατινικῶν, ἀραβικῶν καὶ ἀρμενικῶν τὸ σφαῖρον ἀρχαιολογικῆς θεολογίας καὶ ἱστορίας καὶ φιλοσοφίας σοῦ ἐνεκα σχολαίᾳ. Ἐνεδῆ ὁ ἀειμνήστος ἡνοῖκ γραμματέας σου καὶ ἡ μεγάλη, σχεδὸν οὐδὲ ὁλοῦ δεῖ εἰς τοὺς πρὸς ὑμᾶς οἰκογενείας σου, ὅλε ἐν ᾧ ἐμοὶ ἐκεῖνα ἀπαντῶν, δὲν εἶχεν οὐδὲ τεῖ ἐμοὶ ὑπόδειξιν σου ἀλλ' ἀναλαμβάνω ἤδη δὲ ἐγὼ μετὰ σοῦ υἱοῦ μου ἐλπὶ τὸ εὐριοκόμενα ἐν ἀναφ. ω καλλιεόν καὶ ἐνεδῆ ἔνεκα ἐμοὶ μὴ συμπεριέχεσθαι ἐν ἐμοὶ ἐμπορείας σου, οὐδὲ ἤδη ἐμοὶ καλόν

περὶ ἀδείας συνάξεως, καὶ ἐπειδὴ ὀλίγα εἶναι τὰ ἐτήσια
τῆς βιβλιοθήκης ἀναλωτέα ἀρκεῖ ἔξοδα, ἐγὼ καὶ
διὰ τὴν ὑστέρησίν μας, ἐνδυμοῦμαι ὅσον ἠδύνατο ὁ νοῦς
μου νὰ εἶναι πάντοτε ἡ βιβλιοθήκη· καὶ ἡ μὲν
Ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἐξετίμησεν ὡς καὶ οἱ Καθηγηταὶ
τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν ἀξίαν τῆς βιβλιοθήκης τετρακο-
σίους καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ρούβλια, παρεκαλοῦσε μὲ σπουδὴ
νὰ μὴ προσπαθήσω νὰ ἐξέλθῃ ἡ ὡραία βιβλιοθήκη ἐξ
τῆς Ρωσσίας. Ἤδη δὲ ἐγὼ, ἐπειδὴ ὁ ἀείμνηστος Ἰόσεφ
καὶ Ἰόσεφ ἦσαν πόσους ἐδυσκόλου εἰς ταῦτα νὰ ἐλθῃ
ἐκεῖ εἰς μέρος τὴν Ρωσσικὴν Ἀρχὴν οὐδεμία σκέψις
δὲν ἐγένετο ἐξ ἐμοῦ παύσουσα ὁποιεσδήποτε ἀναμέ-
σεις καὶ προσῆλθα εἰς Ἑλλάδα νὰ σπουδάσω ἐν βιβλιο-
θήκην πρὸς Ἑλληνικὴν Μονὴν, ἱστορικὴν Βυζαντινὴν
πρὸς ἀνάργυρον καὶ ἐπιμήκους ὁδοὺς σοβαρὰς
ἐξεφράζετο, ὅτι μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη, νὰ προσκομισθῇ
ἐν Μονῇ Ζαγᾶ καὶ οὐχὶ εἰς ταῦτα νὰ ἐν σπουδάσω.
καὶ προσῆλθα αὐτῇ ἐξ ἀξίας ἐν τετρακοσίους (400)
χιλιάδων ρουβλίων, μόνον αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἦτον τρεῖς χιλιάδων
(25) ρουβλίων πρὸς ἐν Ἀρχιεπίσκοπον Μονῆς, ἀναμνησ-
θείσας καὶ τὸ ὄνομά σου ἐγὼ σπουδάσω ὡς

ἐνοίκιον καλά μοῦ ἔκαλε ἐλιοι ἐπέλε (125)
ρούβια μόνον διά νά βάζω ἐμί βιβλιοθήκη καί
ἤδη ἐφτιάχθη ἕως ἀφόδου ἀπέδαν καί ἐνοικιάζοβαι
μήνος ἐντάφορνε ὁλλά ἔξοδα, δέν ἔχω πορεία
ἐν ὀνόμαδ ἐκ εὐγενοῦς φιλανδρωπίας καί ἐμ ἐξε-
νεῖ ἐλπίδι αὐτοδημοίδαι ἐκφρεσιδῖε νά ἀνοιξα-
σόμε διά ἐμί ἀγορά ἐκ βιβλιοθήκης καί διά ἐμί
ἀρχεῖαν ἀναίδηδοῦ Ἐας, ὅπος μή ἐμβίκωμαι ἐμ ἀρο-
βλήματα ζημιᾶς καί ἐν ἀνάγκη ἐοχάδη. Ἤθελον
ἀνοιχθῆ ἐδί καλάζορον ἐμί βιβλίον, ἀλλά ἐνεδή ὅμαν-
ρίδης ἤλθε ὁλεχός δέ ἔχει ἀροβῆ ἐκ ἐμί ἐπέννοιαν τό
καλαζόρ, ἐνεδή ἔπρεπε νά ἐξοδεύω 500 ὀκλαπόσα
ρούβια καί ἤδη ἐγώ μόνον ἔχω ἕνα καλάζορ ἀνοιχ-
φιαί διά ἐκ μηχανῆ· δέν ἔχω δέ ἀνάγκεια ὅπος
ἀροβῆ ἐκ ἐμί ἐπέννοιαν ἐδί καλαζόρ· ἤνοιχεν
καλαζόρ, μόνον ἕναν ἔχω· ἐάν χρεοί ἤμερα
Κυριάκης ἐκ Μονῆς ἐπιθυμῆ νά ἀγοράσῃ ἐμί βιβλιο-
θήκη, ἐγώ δύναμαι νά Ἐας ἀνοιχθῶ πάλι ἐδί
μόνον ἕναν καλάζορ ὅπον ἔχω. Παρακαλῶ
ἐνεδή ἡ θέσις μου ἐκ δεμῆς ἐνεδή νά σοβάλ-
λωμαι ἐκ μεγάλα ἔξοδα, ἐνεργήσατε ἐδί χάρις

Για την αγορά της την αναίδην, διά γρ, ο
Διανοίγω.

Διαλεκτ μετά ιδιαζόντως.
ενεχήσεως αδυναμούσης την δεξιάν
Ελένη Παναδοσούλου κεραμέως.
ούσης ενεργού. αναπήρους Σας ηξής.
Αμαλερίνου Καναζ γόμ. οικία. Π. Κυριλλο
44. κατοικία

Πετρούπολις ε/ν 7ν Φεβρ/ου 1913.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἄγιον Ὄρος Ἄθως 25 Νοεμβρίου 1913.

Εὐγενεστάτῃ Κυρίᾳ Εἰρήνῃ Παπαδοπούλου
Κηδεμόνι εὐχόμεθα ὑγιαίνειν.

Ἀριθ. 353.

Εἰς Πετρούπολιν.

Σήμερον 7 Νοεμβρίου ἐπιστολήν σου ἐλάβομεν ἐφ' ἧς ἐγράφομεν καὶ ἀνέγνωμεν διὰ τῆς ὁποίας ἐγνωρίσθη τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου συζύγου σου, καὶ καθὼς ὑπ' αὐτοῦ ἐκληρονόμησας βιβλιοθήκην καὶ ἱερά. Ἐν τῇ Σκήτει μου Μονῆς Ἁγίου Παύλου εὑρίσκεται αὐτὴ καὶ ἀγορά σου αὐτήν, καθόσον συμφέρει ὡραιοτάτη καὶ πολυτελεστάτη δεδεμένη κ.τ.λ.

Ἐπειδὴ δὲ μαθόντες ἡμεῖς ὅτι ἡ Πανιερότης Σου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεσκέφθη τὸν ἀειμνήστον σύζυγόν σου καὶ ὁ Ἱερομόναχος Παπαδόπουλος καὶ ἐκεῖ πολλοὺς διαλόγους αὐτῶν, καθόσον πολλάκις καὶ διὰ διαφόρου ἐποχῆς ἐφιλοξενήθησαν αὐτὸν ὅλοι ἐπιθυμοῦσι αὐτὴν καὶ τὴν Βιβλιοθήκην αὐτὴν καὶ ἱερά σου ἐκφράσεις αὐτὴν ἐμφανίζουσιν πολὺ διαλόγου θανάτου αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς νέοι καὶ πολλαχῶς ὀφείλοντες καὶ ἐπιθυμοῦντες καὶ ἡμεῖς νὰ διαλάβωμεν καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅλων τῶν ἀδελφῶν μου γνώσεων, διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς καὶ ἐδῶ ὅλοι ὑμεῖς ὅλα καὶ ἐγώ. Συμφωνοῦμεν ἀπὸ καρδίας τὴν ὑμε-

ἱέραν βυρέτιαν εἰδίλ ὡμησέον ὑρεῖαι μεγάλη λεύλουμ-
φορά τινὲ δουμριάσαλε εὐχόμεδα ἱνα λόγμελαοεύνλε ὁ
Παντόμαδον δεδι ἀπαωαύοιν εἰ χώρα δικαίων ὑρεῖα δέλ-
λεμαῦλ λὸ βαίφοεμ ολλῖν ὡεύρηφρεμ.

Ἀναφορικῶν ὁμωλλῖν ωαρεμμίοιωλλίν ὲωλίαν
ὲωλοβαίελ τιλίν ὁωοι εἰ Ἱερά ἰμῶν λονὶ ὲυερεολιδῆ μεὶ
ἀρορεύοιλλίν βιβλιοδίκιμν λοὺρμαεμρίλου φυβρουδαῦοαν
ωρουδίαν εἰλ ὑμῖν διαφερομμωοσῶν, μεδρόον μαὶ ὁρμεμα
ρλιμῶν ἴλλ ἐξεφρεύδη τ μῖν ἵνα ωρολγμηδῆ εἰ Ἱερά ἰμῶ-
λονὶ αὐλὶ ωαυλόπλλου, δλμρύμεν ὑρῖν ὁλ δεμρύδλλ
ωρολλιποιν ἴλλ ὲωδυδίαν ἰῶν ὁλ λοὺρμαεμρίλου ὲχερι
δουὶεν λαμέριοεν, δεδε λλὶν ἐξεφρεὶν αὐλὶν μεμρολλ ἐχο
μεν λὶν μαμν δεδάφοιν μαὶ ωρεδυδίαν δεν ἔχομεν ὁρωλλ
δύναμεν, ἀρρά μαὶ λλὶν α ὼόυλλοὶν αδλλν δεδ λλὶν Ἱερά
μῶν λονὶν δεωρούμεν ωερλλὶν, δλλμαὶ ὶ βιβλιοδίκ
αὶ λλὶν λυμχάνει αἰρύεεν ὀρῖοδια, ἐν λεμαύλλ δὲ ωερλωόσ
ωρολρέωρμεν ὑρῖν ωαῖρμῶν ὁωοι ἀλλμεχοὺ ἀωολεν
ἰ μαὶ ὶμμεδαύλῶν ωρολρῶν ωεμοιορμέναι ὁλδαύλ

χιλε.

ἐν οἷς οὐδὲν διαφέρουσιν
τῆς ὑμετέρας ὑγιείας
ἐν κυρίῳ εὐχόμενος,
ὁ πάντων ἐπιμελούμενος θεὸς διαφυλάττοι
τὴν ὑμετέραν ἁγιότητα. Περιμένω δὲ τοῦτο θέρος
θεραπευθῆναι οἱ οὖν ὑμεῖς ἐν τῇ εὐχῇ οἱ

ρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀν ἄλλον ἐις ὑποψήλωτ καὶ μηγαλην δ' ὥραν ἔχει. Διὸ οἱ ἐνδοξημένοι τοῦ πατρός μου ἀμφοτερικαλε τὴν ἐλαμπρεύτητα ὑμῶν Βασιλεῖαν ἀιὸδ παλαβοῦς κόσμου. Εὑρίσκασα γὰρ καὶ ἐδωκαλέ με φαγεῖν. μηρός ἤμην καὶ σε ρεβαγαλέ με ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός μέ κ.λ.π. Ἡ ἐὼν δικαίων ἀποκρίνουσ λέγει: Κύριε πότε εἴδομεν σέ, πεινόντα, καὶ ἐθρέψαμεν, μηρόν καὶ σέ ποτίζομεν, ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε; Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε.

ΠΠ. Πάτερ μου Ἅγιε! —

Ὁμολογῶ ἐνώπιον πνευματικοῦ πατρός ὅτι ἐπόρνευσα (ὡς μία ἀπὸ ἐκείνας ὅτε ἔπεσαν ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τοῦ Κ^{ου} ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ) ἀλλ' ἐπιστρέψασα καὶ μὴ ἔνα ποσὶ ἐπορνεύσω ὅπως ἀδύνατος καὶ μακρὰν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐποφαδόθην ἐν τῷ ἀσε-
γόρτου καὶ ἀσεχνοφορέτου σοφῆς τῶν δικαίων -19- ἔλων προσωπίων δικαίων. Τυχαίνω πάτερ ἄχρι τὸ ἀνθρώπους ἐμαλλιαγκυμένος, τῆς ἀνθρώπους σαρκὸς μηρός ὅπου δέν ἔχω σοῦ διηγηθῆν ἡμέρα, ἡμέρα παλαιγῆ μου τῆς ἐν ἀγαθροσύνῃ τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς ἀνόμης δικαιότητας ὅπου ἐπόρνευσα τῆς ἐις φυλακὰς ἔλεγον ῥοῦχων καὶ ἐνοδίσεως, καὶ μονὰ σάπλοκτον ἄλλον καὶ ἔπειτα τῆς ἐκρόπλας ἄρτος καὶ μᾶδικαίωμα ἐὰ χορηγηθῆνα ἐμπρεσθῆν σαρὰ τοῦ δικαιοδόσου. Πᾶς δύναμαι ἐὼν ἀφωσμένον δικαιῶν Κύριος οἶδε καὶ ἐγνωσθῆν. Κ' ἔπειτα τῆς μηγαλης σὺ τῆς σωμπολλος ἐω' ἐμοὶ ἀλλοίωσις τοῦ σωματος τοῦ δέρματος καὶ τὰ ἐν αὐτοῖ λειοσαραπορίνα ὀδόντα μου. Φεῦ! ἐὼ τῶν λαμπρόνων θεόν μου.

ΠΠ. Πάτερ Ἅγιε.

Τ--9

24/5/25 εν Ι. Μ. Μ. Λαυρ[ας]

Προς τους Ενοριτους αυτης.

Ενοικοι

Καλουν ων ιγκαιναιν ασσοσιεν σας εμαδαι
ναιδαι χροσοβουλιν μιν μερος τιν αδιγιολιβο ανασον
ιλιν δικβγιουν και δικβιουν ορο καμβιρισιν
τιν μουζιν και στι ορος καλαβροζιν αυτιν ιο
αρις χροτιρεται γιδαιουλις. Οδιν διαβαρβο
ραβρικα αιζοιρι ανας ο καλαχρουσιδι ναια
Μαβρο ανανχιδι νας υρι ιν βαγι και υδα
τι ζιν ιγκρισιν ιν ενοβιουν και αχζοι
χροιοδαρικα χρο αυτου σιο τοι ιδιο καλιχο
ρυδιλι ο καλαρικλισος μου τα συχ χρουκ
τα ελερικά να χειγουν, ζι ενα υνογκι απο
μη καιρο σιδ αμιν τα ενδολι ο δι υιοδι
υιοις μιχρι λουδ. Απο τιν 1 Ιουνιου ιν
τη μιζιος αυτου δοξαν κυριακιν και αλ
την ελιτρικην καλαβιμ ανοιξ δα χροτιλιν
χρακτικα ελδοι ιν ενοριν δι ιχκλισιαν του ναου ιν
Κυριακι ιν το κομμιτιριον αμεριδιν δα ιν
ενοριτων και ελδοι του χα καλαρεδιβαβιο
τα εκτον και τιλος τις μουζις να χαιν και
δα αχιουσιν το αμερικανικον χαι τι βοσκιμ
και μι να μιρινε ιδι δικαιουται να χροβη
σε ενοριτων ενοριν
ενα αλλο
ενα ζιν ενοριτων δι δα μποδιβη και
ιο ιν αχιοις αντιπροσωπους νομου ευριμενους

100.

Ἀριθμὸς 12. «Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ» ἀπὸ 24 Μαρτίου 1927

Πρὸς τὴν Ἱερὰν
Συναξιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωγράφου.

Ὡς ἐκ τῶν ἡμετέρων γραμμάτων ἐπέμφθη ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ζωγράφου εἰς τὴν Ἱερὰν Συναξιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου 1927 ὑπ' ἀριθμὸν 46, ὡς ἐκεῖνον ἀνακαλοῦσα αὐτὴν, ἐπροχρεώθημεν ν' ἀποστείλωμεν καὶ ἐξῆς:

Εἰς ὑπόμνησιν τοῦ αὐθεντικοῦ σφραγῖδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωγράφου, ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Συναξις ἐβεβαιώθη ὅτι νὰ ἐπιθέσῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ ἓξ διάφορα μέρη, ἐν ἐπιφόρτου, ἐφοδιάσεως κ.τ.λ. εἰς ἀπόσπασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Παναγιώτατοι Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συναξεως, μὲ ὅλον χαρὰν ἔλαβα τὸν κάτωθεν καὶ πιστώθημεν ὅτι καὶ σᾶς αἰσθανθῆτε εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν αὐτοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἓξ μέρων ἐπιστολῆς, ἀλλὰ προσβλέπει προσεχῶς μὲ τὴν ἀνακαλοῦσαν ἡμῶν ἀπάντησιν τὴν ἀνακαλοῦσαν ἔδραν μελλεῖ πρῶτ εἰς τὴν ἱεραρχικὴν δέσμην τῆς ἡμῶν. Μὲ ὅλον χαρὰν ἀπέστειλα τὴν αἴτησιν σας ἡ ὁποία δεῖ δέσμευσιν τὴν χαρὰν ἐνὸς Μοναχοῦ, ὅπου δεῖται ἐκ τῶν ἀδελφῶν Μοναχῶν, ἀλλὰ δυσκολεύθημεν νὰ ἀποστείλωμεν μὲ σιγίλιον τοῦ ἐξαιτοῦντος τὴν τοῦ αἰτίας, ἐὰν ἔχει αὐτὴ ἀκολουθῆ ἐπιστασίας καὶ τοῦ μέρους καὶ τροσβύτου, χρεωδιάζεται ὅμως οἱ Μοναχοὶ

συνεχίζω καὶ ἐπιχειρῶ νὰ ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμα τοῦ Ἅγιου τῶν Πατέρων, καὶ ἀφιερώνω τὴν ἡμέρα σήμερον τὴ μητρική; Καὶ τῶν μητέρων τὸ παράδειγμα εἶναι τόσο μόνον, ὅσοι ἐξακολουθοῦν τὴν αὐτὴν αὐτάρκειαν, καὶ ἀντιφάσεων ὁ εἷς παλαιὸς ἅγιος συνεχώρησε, Πνευματικοί μου Πατέρες, ὅτι δὲν ἀφαίρεσε παιδιά. Γυναῖκα εἶναι τὸ λέγος μιᾶς ἰσοτιμίας ἀρχῆς. Τὴν αὐτὴν αὐτάρκειαν, ὄχι μόνον τῶν δύο καὶ ἐγὼ συνεχώρησε, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὅλες τὴν ἡμέρα δέχθη τὴν αὐτὴν αὐτάρκειαν.

Λεβέντη μου Πατέρες.

Ἐκεῖνο τὴ καρδιά μου λέγει σήμερα ὅλα ἐνθυμοῦμαι ὅτι σὲ μέτρα χρόνια ἴσως αἰσθήματα μου, αὐτὰ καὶ συνέχεια μου συμφωνοῦν. Δι' ὅλη αὐτὴ τὴ θητεία, ἔνιωθα ἐλάχιστα ἀτάραχα ὄχι μόνον ἀφοῦ αἰσθάνομαι τοῦ παιδιοῦ ἀφοῦ ἔνα αἰσθήματα, ἀλλὰ δικαίωμα μητρότητας, μὲ τὴ χαρά μου μὲ τὴν ἐλπίδα τὴν ὁποίαν φυλάω καλὰ στὴν καρδιά μου, ὅτι οἱ ἀφεάν συνεχίζουν τὴν ἴδια συνέχεια αἰσθάνομαι δὲ ἔχω μέχρι θανάτου καὶ ἀφοσιώνομαι δι' αὐτὸν ἐκεῖνον τοῦ δυναστηρίου τοῦ Θεοῦ ὅπως σχεδιάζω αὐτούς, ἴσως ἕνα χρέος συνεχίζουν αἰσθήματα μου καὶ ἀποδεικνύω τοῦ τὴν ἐπιφροή τοῦ συνέχεια ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μου καὶ αὐτὸ νὰ δυναίσουν δύο-τρία ἐκατὸ ἀφοσιώσῃ καὶ δὲ ἔχω

καὶ ἀμφιβολίαι εἰς ἀρκὰς ἐπιχειρήσεις. ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ ἡμέρας, ἐκείνης, ὁ Θεὸς καὶ μὲ ὀχυρώσῃ, ἔχετε καὶ ὅρκους τὴν παλαιὰν ἐξουσίαν, καὶ δεσμοῦ... ἀλλ' ὄχι καὶ ὀχυρὰ, καθὼς ὀχυρὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἐπολέμουν. διὰ τὴν δυσκολίαν τῶν καιρῶν. Ἡ σωτηρία, ὀχυρὰ ἐνώπιον χωρὶς ἀπορασκευὴ αὐτῶν. Ἀλλ' ἠξεύρομεν ὅτι ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἔχει ἀγάπας δεδομένη. Ἀλλ' ὅταν ἀφιονοῦμεν ἔχει ἀγάπας, ὅταν ἀφιονοῦμεν ἀρετὰν δεδομένη. Οὔτε καὶ ἡμεῖς, μέχρι χθὲς ἀπορασκευὴ ἀλλ' ὀχυρὰ, καὶ μὲ ἀφοβίαν μεθ' ἡμῶν καὶ μὲ ἀλλαγμένα αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, διὰ ὅσων ἔχουν ἀκούσει καὶ μᾶς ἀλλαγμένα διὰ τὸν θεμέλιον, εἰς ἀρχιερεῖς, ἀποστόλους κ.λ.π. αὐτὸ γενικὴ εἰς ἀφορισίαν ἀποστόλου, καθὼς ἀφιερώθη εἰς τὸ ὄρος μὲ γράμμα μας ἐδῶ ἀριθμὸν 46 αὐτοῦ τῇ Φεβρουαρίου 1927.

Ἐξ ὅλης καρδίας διὰ ἀρχιερωσύνη καὶ εὐλογίαν τὴν εὐδοκίαν μας εἰς τὸν Ὑμέτερον Ἅγιον διὰ τὴν παλαιρίαν ὅλη μυστικὴ ἀποστολικὴ μοναστηριακὴ ἀφιέρωσιν. Καὶ ἀπὸ τὸ ἀφιέρωσαν μόνον παλαιρίαν εἰς τὴν Ὑμέτερον Μονὴν ἀφορισίας καὶ ἄλλον μαθητὰς, καλὰ ἀπὸ ἡμέρα καὶ καλὰ ἀπὸ ἡμέρα... καὶ ἀπὸ ἀφιέρωσα ἔχουν μυστικὴ ἀπὸ τὴν μονὴ καὶ ἀπὸ τὸ ἀφιέρωσα

~280~

Ἀνακοίνωσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, περὶ τῆς ἐ
γραφῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἤρεμον περὶ τῶν ὅσων ἐκ
ἐν τῇ ἐρῆμῳ, ἀφοσιωθέντων ἐκεῖ
σαν μὲ ἀσκητικὸν τρόπον, ἀφ' ἑνὸς Ὁσιομάρτυ
ἑνὸς λειψάνου, διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν ἀ
ράνιος Πατὴρ ἡμῶν, ἤκουσε τὸ Θεῖόν του νὰ δι
σουν ἐκεῖ καὶ αὐτοὺς νὰ κοπιάσουν καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ
σᾶν, μὲ ἀσκητικὸν τρόπον ὡς ἔζησαν αὐτοὶ τὴν Ἱερὰν
μῆς, ἐκ τῶν ὅσων εἶχον ἀφήσει μόνον τ
φῆς τὴν ἄνωθεν ἐντολὴν ἐκείνων τῶν ὅσων
αὐτὴν κατὰ διάνοιαν, ἀφ' ἑνὸς καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ
ἔλαμψαν καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ λάμψουν ὅλα τὰ
δηγοῦ, ἰδίᾳ ἀναχωρήσεως, ἀμφοῖν ἐκεῖ τῶν ὁσ
ἀναχωρητικοῦ βίου μας, ἀφ' ἑνὸς, ὅλης τῆς ἀσκη
καὶ ἁγιοπνεύστου πάλλας διὰ τὴν κατοίκησιν.

Λειτουργὸν Πατέρες.

Πρὸς ἀγαπητὸν καὶ ἀγαπητὸν μου ἐπὶ ὁ
ἀπρίλιον 1927, καὶ ἄλλοις σας ἔγραψα, ἀγαπῶ καὶ
καὶ ἐλαφρύνθη, ἐπειδὴ ἀφοσιώθη ἀγαπ
ἀποδεχθῆ τὸ, ἀποστολάριόν μου

Καὶ τὴν σύνεσιν βεβαίως ἔχομεν ἐφοδιάσει καὶ
ἡσυχίαν καὶ χρεία ἀφῆτε ἀναχωρητικοῦ ἤρεμ ἐδῶ

Ἱερομόναχος Σωφρόνιος Σαχαρόφ.

Χ Παναΐω

Ἐν Ἀθήναις, ὁδ. Διολόμου 1, ἢ 30/ουν. 14

Ἀγαπητέ μου Δημήτριε,

Δέ σοῦ γράφω, ἔστω ἡ ἀλήθεια, διά τόν διορισμόν σου εἰς νομάρχην καί ἄλλων καί ... ἰῶν καλογήρων. Ἐδῶ οἱ συνάδελφοι συχνά εἰς τάς συναντήσεις μας σέ ἐνθυμούμεθα, εὐφήμως πάντοτε ἢ μετ' ἀγάπης.

Δοῦ στέλλω μετά τῆς παρούσης ἓν βιβλίον τό ὁποῖον ἐξέδωκα πρό μηνός του, μεταφρασιν τῆς ἐρμηνείας τῆς Θεοκαταγγέλου τοῦ Farrar. Εἶναι ἀληθινόν ἀριστούργημα, ἐπίσης δέ ὅ,τι δέ τό εὕρῃς — ἐσύ γέ μου τήν ἔκφρασιν — ἢ ἀριστοτεχνικά μεταφρασμένο. Ἡ ἔκδοσις ἔπῃγε καλά, ἐκ τῶν ἐκδοθέντων ἀντιτύπων δέν μοῦ μένουν πλέον παρά πολύ λίγα. Τό ἔβαλα ἢ πολύ φθηνό, σχεδόν ὅσον ἐστοίχισε, δι' ἀγάπας· ὅπως ξέρεις ἡ ἀφαξενιά μου φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νά μή θέλω νά κερδίζω οὐδέ διά τόν κόπον μου!

Ἑτοιμάζω τώρα ἔκδοσιν τῆς καινῆς Διαθήκης —

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ

ἀν ὁ Θεός τό φέρῃ εἰς εὐδοκίμησιν, σκέπτομαι νά ἀποδυθῶ εἰς ἔκδοσιν λεξικοῦ τῆς καινῆς Διαθήκης, ἐπί ἢ βάσει τῶν τελευταίων ἱεροπρεπῶν ἀνατολίξεως ἐρευνῶν τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης.

Δημήτριε, ἀπό σέ περιμένω τήν ἐξασφάλισιν τῶν μέσων τῆς ἐκδόσεως τῆς καινῆς Διαθήκης.

Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης

ὁ φίλος σας

Παναΐωάννης

σύ με ἔβαλες εἰς τὰ ἀμάλα – μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ δώσω εἰς τὸ ἔθνος τὸν ἀκριφνῆ καὶ μόνιμον τύπον τῆς ἐκδόσεως τῶν βιβλίων τῶν ρημάτων τῆς ἀγωνίας ζωῆς παρ' ἡμῖν. Μέσα εἰς τὴν "Ἀποσιώπησιν," τὰ εὐρῆς ἀγγελίας τῆς ἐκδόσεως τῆς καινῆς διαθήκης περιγεγραμμένας μὲ τὸν τύπον τοῦ σοφοῦ τὰ τῆς δώσω. Ἐκεῖ ἔκεῖνον τὰ προσέχω καλὸν δευτέρας σκέψεως καὶ βραχὺ κριτικὸν παράρτημα, εἰς τὸ σοφὸν τὰ στηρίξω διὰ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἀρχαίων χειρογράφων ἐκείνας τὰς γραφὰς τὸ κείμενον, εἰς τὰς σοφίας τὸ ἐκκλησιαστικόν μας κείμενον διαφέρει – ὑποφέρει δηλαδή – ἀπὸ τὸ κείμενον τῶν Ἐλζεβιρ (textus receptus) καὶ ἀπὸ τὸ τῆς Κριτικῆς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖο τὸ 1912.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτὴν, τὴν σοφίαν θέλω καὶ ὑποχρεωτικῶς τὰ καλαθήσω μετρητὸν ἕξοδον τῶν Ἑλληνικῶν θεολογικῶν γραμμάτων – τὰ χρειασθῶ περὶ τὰς 80.000 δραχμάς. Θὰ τὰς εὕρω;

Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἴσως δύναται νὰ μὲ βοηθήσῃ σταδιακῶς εἰς τοῦτο· σὲ παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ βοηθήσῃς ὅσον δύνασαι. Ὁλόψυχον τὸ ἔργον, τὸ σοφὸν τὰ ἐκδοθῇ εἰς τρεῖς τόμους – ἡ τὰ ἀπολεσθῇ ἀπὸ 40 χιλ. φύλλα, συν. 650 περίπου, – τὰ κοστίσῃ περίπου 150 δραχμάς. Ἐὰν λοιπὸν συγκεντρωθῶσιν 550 συνδρομηταί, ἡ ἔκδοσις ἐξησφαλίσθη. Ἰδού με, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μοῦ δώσῃ τὸ Ἅγ. Ὄρος τοὐλάχιστον 300 συνδρομάς, ἢ καὶ ὅλους τοὺς 550; Ἂν νομίζῃς ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ τοὺς στείλω ἀνάτυπα τῆς Ἀποσιωπήσεως διὰ νὰ τοὺς περισσοτηθῶ, ἔστω καὶ δωρεάν, γράψε μου, ἢ τὰ τὸ κάμω· ἄλλως τε δὲν εἶμαι καὶ ἐντελῶς ἄγνωστος εἰς τὸ Ἅγ. Ὄρος. Ὁ γερω-Κλειτὰς, ἂν ζῇ, μὲ γνωρίζει πολὺ καλά. Ἐξέδοσαν ἄλλοτε τὸν "Ἑσπερ. Κήρυκα" ἡ ἀπ' αὐτὸν ἢ ἀπὸ τὸ Δεκεῖον τῶν Κουτσοβλαχῶν ἢ τῆς κοινότητος Ὕδρας ἀμυδρὰν μνήμην ἀναμένουν ἴσως αὐτῶν τὰ διατηροῦν περὶ ἐμοῦ.

Περιμένω ἰσχυρὰν τὴν βοήθειάν σου, ἢ δὲν ἀμφιβάλλω οὐδὲ στιγμὴν ὅτι ἡ ἀγάπη σου τὰ ἐνδυναμωθῇ· ἰσχυροτάτη εἶν' πάσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς βοήθειάν μου εἰς τὸ σπουδαιότατον ἔργον, τὸ σοφὸν ἐσχειρώθη, ἢ μετὰ τὸ σοφὸν,

Ὅλων ἐχέω θεοῦ βασιλεύς ἀπ-
ἐγράδος ὀρού λουί ἐχθρας.

πιες.

Φροσωμιμένος ἀδό λιή ἐμοιζωούτιν λιῶν ἐν δόζων
μεγαφύχων μοιλῶν διά λιῆν φραυλαία, βουθφαν λιοί ὁ-
ὶ ἀδοσραλιώαλι ἐνδόζων λοί λιῆν ναλαχροφῆ ὁ ὄχεμοι
ὀοχρί λὸ δίοι ὁαρεμδούλα, φροσωμιμένος φροσίλι μ' ἀ-
λιή ἰδίαν σα ἐχεοδίραι ἐμοχμή, ἀλαβαίνω φῆ λοί δρόνοι
ἐχγράδ, διά νά ἐπάφηφώω, δόα δοῦχρεβόφ, ἀπέχαβον
δφῆ λὸ φροοχιρδί μοι βαοχμιοί χεμμά λόο ὀι ὀρού
ι, δόοι μ' ὀρό λά μοιλυούοφ μεχάχα δοναίμεχ.

Διά μαπρού μ' φοτμοδ ἐχρίμου δοοιάχοιλι ἐμονοί.
λά μέχχα μ' οδοχιλιμιώλαλα ἀχαδά φα, ἀπεμλιώαλιλιόν
ιλιμιμδ σα δδάχζιν μ' ἀπεζαφλιμδίαι, λοῦ δχμεχιώδου ὄχου
ἐνλοχία μ' ἐοδμεχίδα, ὀφαλιό ἔδου, μ' διά λιῆν ὑχοϊιμ
ὀχμεία σας ἀπεδφηδιλι ἄχιον ἀοόχοδοι λιῶν μεχάχων ὀχο.
ἐιων σα, λιῶν ὁδοίων ἐ δβζα ἀλδό λό οἰνόλοφ λιῶν ἀχχαν.
ἰλιοι αἰῶων μεχχοι λόοβ διαοχάβ μέ ἀδαχοχμιώλοι
μοχόλιλοι, ἀββ' ἐῶν λὸχα χεββδδ ἀιόχμαδ λιῶν ναχάων
ι ἐνδοζολάλου αχόλοφσα. οἱ ἀχχοί σα, θχαι ε χμιμεχμίν.
λιεμχαπιάλδα, ἀδοίεμπωμίν, λό ἐμιούχιοι σα,
ἀχχολι λοοι αἰμάχοι φῆ ὁλῶν. φῆ μάλιν δδό. λιή
βδλα λιῆν ἐχμίν, ε δοχρίμεμαι αι λέχμαι μ' αἰ ε δοίχή
ι λιή ὥχαι ναδ' ἰῆ ἴδχε λαῖν ουχμοχλόλιν ναί ε δα
ιδοιι φῆ λιή αχχαῖαι ὁαλρίδα λιοι. λοί λόοι λοῦ
ὁδολιμοῦ ναλέχαβεν ἐ ἀλαχχία, ιδ δοιία ὁχμέλφ
ἴδλα σα, ἀδαλδρώω μέ λιή αἰμοχαβ μαλιχαί
ὅλι ναχοί ὁ ἔχως λιῆ ὁαλρίδοφ ἀοχδλιοιν δια ὁα,
ά λοῦ ὁχοί ἐδχεμοιν ἐλδοιιοάμοιν, λό ἀβαχίφ ἐ ὁοιν
μιιν. δεχόλοιλα διά λοῦ ὁχοί βδχχοχοῦ ἐχωίοχοιν. λό νά
όω λέχοι φῆ λιή λοιαίλιν ναλάχαοιν, ναδό δια λιῆν
δχρόοιοιν ἀχχμοχαφίαν ναλαχάχλοιοιλαι αἰ ὁχαίφχα
ταχμχ, λό νά' ουχχιλρώω φῆ λό ε χχαῖν σάδαι ο ιοοιδλιν
ἐιλα μ' χοίοι λοιοιοοί λοῦ λιῆν αἰεχμίν μ' ἐνδαιχοιοίαν

μ' δόξαν του σαλπίδος σας, αδουλαγάδου, νὰ μ' ἐ
δικῆς μου, νὰ τὰ ἐλαφρώσῃ ὁ ρουσὶ καὶ ὄμορφον θεὰ του
ενεργείας του ἐβγάνῃ, μ' του σωληνώδους ἐσωρρόν
τὴν μουσικὴν σολαζία, τὰ βουλάριδμα του σρουλεμ
μ' ἐσυγάλων δοξυγραφίων, τὰ δόσοι τὰ μαρόσιουσι του
νὰ δόσοι σρατὰν μ' ἀσὸ του γούνι δόσοι αγουσίαι σρ
μορύσιαν γιὰ σας, νὰ τὰ γάνω ἡ σωύξῃ νὰ δὲν ἐ
σαλπίδος δουσία σας, μ' ταῖς ἐνδουσιάσῃς σας, νὰ τὰ δ
σρασιοδὸ μὲ του σαλπίδα, του νόμου μ' του σίνα
σωύξῃ νὰ σρουσσία σας, μ' του ἐδουλειάσας σας, ἀσ
νὰ ἀσυράδι μ' του ἀμοῦσιαι, μ' διαρσου μ' γαδ
ρῶν δημιουργικῶν διορισμῶν, ἀναγόμενος μὲ του ἀ
λαγαδιν του νόμου, μ' μὲ τὰ σκιαδὴ ἐγὰ του ἐ
σου, νὰ σας σρομηδεύσω νὰ ἀγαδὰ μὲ ἀμυδο
ἐμοδρία, ν' δουσία δὲ σορίουσιαι, σαγὰ σου νόμ
μου του νόμου, μ' σὺν νὰ μέρω ἡ σύρα του ἀ
ναγέννησιν δὲν ἐγράδω. Λοιπὸ ἐγὼ ὁ ἐγὼ νὰ
φύσῃ μὲ ἀγὰ δουμερὸ ἔρω, νὰ σσοῦ ἀνεδ
μὴ ἡ ἐμαύσῃ, μ' χάρη του δωσίου σρομόμενος
σιάμα του μ' του σαλπίαι μου μὲ ἐβρόσουσι, α
σπλαίρουσιαι δύο, ἐμένι νὰ ἐνθ ἀσόδαμα, ασὸ δ
σοῦ μυσούμενος ὁ βαουγὲ σαλπίμου, σρῶδο
μὲ-λαγὸ ὅμου του μουσαγμὲ σας ὁ δωσ ἐγράβο
νόμα μ' του δουμ του ἐμοδρία μ' ἐμένι ἀγώ
σας.

Μ' ὅμερα σι σοῦ δωσ ἀσὸ ἐγρο του
γουνὰ μου σρο ἐσὰ ὁ ἔμερα, μ' ἐνθ νὰ ἀφ
ερόσῃ μουσαδίσιας μ' νὸ ἐμὲ ἐ ἀδέρμεμ ἀγάσου
λὰ δουλάμας σας σὲ σουμβούσου μὲ ἐμὲ, μ' νὸ μουσο
μαρ, μ' νὰ μὲ μὲ γεμάτ σοδὲ ἐ ἀγαπιοδόσῃ σὲ λὰ
μέρου του σσαούμ, μ' του σσα ραγμὲ του δημιουρ
δημιουσιῶν, μ' του ἀλαμδίας, νὰ ἀγαδὰ, σσα ἀσυ
πόσῃ, διὰ του ἀδόρμα σας, διὰ του μ' νὸ νόμου,
μαγέμα σας, μ' διὰ του δόξου σας μ' του ἀγαπ

γουσ

μοῦ τὰ παλαιὰ χρέη καὶ σαμπρὸς τοῦ ἔκαμε γράμμα νὰ
σαδεύσῃ τὸ ὄρφανο, τοῦ ἔσκιζε μοναὶ τὸ γράμμα καὶ
ἔφυγε, ἐφοβήθη μὴ ἀδικασθῇ· ἔστι μετὰ ἀπὸ τὸν
καιρὸ οἱ ἀφέντες σας, τοῦ ἔδωσε ἀσπρίδι καὶ ἔγινε
ὁ ὑπηρέτης τοῦτο σπίτι, ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ μόνο δὲν
μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ἀπλερωτὴ ἀπὸ τὸν ἀφέντη
του μὲ ἐξηγάδες δὲν ἔκαμε τὸν ἀσπρισμὸ βεβαίως τὸ
καὶ ἀφοῦ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ καιρὸ ἔμεινε σας, μὲ
τὰ διάφορα ποὺ τοῦ χάρισε, τὰ δανείματα ποὺ ἔχει
ἡ δικαιοσύνη σου ἀπὸ ἐκεῖνο καιρό, μὲ τὰ διαφορὰ
ἀπὸ τὴν ἀγάπη διὰ τὴν ὀφειλὴ τοῦ, τὸν ἔκαμε δανειοδότη
τὸν ἀπὸ τὰ ἀπλερωμένα σας, τὸν ἐμπιστεύτηκε σας μὲ τὰ δικαι-
ώματά σας· τὸ σφάλμα μου φαίνεται δὲν ἔχω ἀπόρ-
δωση μὲ γραφὴ τὴν ποινὴ κουρία μὲ σύνταξή, ἐγὼ
τὰ ἀποφαίνομαι παρὰ ἐξ ἴσου ἀπεγνωσμένος, μὲ ἀπο-
φεύγω νόμιμος ἀποφάσεις, παραδίδω μὲ τὸν γιὸν
τὸν μὲ τὸ ἀπεγνωσμένο σύνταξη παραφορά, [illegible]
ἀποφάσεις, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὸ ἔγγραφο τὰ ἀπο-
δώσῃ μὲ τὸ ἴδιο τὸν ἀποφασισμένο κόσμο μὲ τὸν
νόμους, μὲ μὲ τὰ ἀρχὰ τὸν ἔσκισε τὸ γραφεῖο τὸν τοῦτον
συμβαίνει, μὲ τὰ ἔσκισε ἔγγραφο μὲ τὸν ἐξίσου του.
Λοιπὸν τὸ ἔδωσε ἔχω ἐγὼ μετὰ βεβαιότητα, ὅτι ἔχω
ὀφειλὴ ἀποδεδειγμένο τὸν ἔγγραφο ἀπάγω, τὸν
νὰ πάρω τὰ παλαιόχρεα μὲ ὅση τὸν ἀπόφα-
σιτα τὸν νόμων οἱ παραστάτες τὸν ποινὸν κουρί-
αν, μὲ οἱ ἀποφάσεις,

Ἐδῶ μὲ ὀφείλοντα τὰ ἀποφάσεις τὸν ποινὸν
ἀρχὴ ἀξίας, μὲ τὰ ἔδωσε ~~τὸν ἔσκισε τὸ γράμμα~~
τὰ ἐπαναμβάνω παραφόρως ὁ ὕφαιος σύνταξος
ἐγὼ παρὰ τὸν πότον τὸν μεγίστων ἀνδρῶν μὲ τὸν
μεγίστων σοφιστῶν, τὸν ἔσκισε οἱ ἀξιόπιστοι ἔγγραφοι

Ἀπὸ τὴν ὁδὸν μέλλει τὴν πρακτέαν ἐφορμὴν
τῆς ἐξορίας, τῆς ὁποίας ἀπὸν ἔτος οἱ μάλιστα
τῆς ἐξορίας, ὅπου
ἐξορίσθησαν ἀδίκως τὸ ἔτος
ἐξορίσθησαν, ὅλοι ὑπῆρχαν, τῆς δ' ὑπάρξεως
τοῦ ἀδικήματος ἀφορῶντος ὅτι ἀπὸ
βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ μαρτύρια.

Ἐν Ἐδέσσῃ τὴν Ναυσιάν 25 Jan. 183

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ ἀντιβασιλεία
Ὁ τοῦ πρωτ. ἀρμοστὴς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Maurer Eiben
ὅλη σιγὴ καὶ μετάφρασον
Ὁ Ἐξ. τῶν ἐξωτ. ὑπ. τοῦ βασιλ. γραμματεὺς Γρηγοράκης

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 31 Jan. 1833.

Μεταγραφὴ ἐν Σύρᾳ 31-1-1833

104 Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας τῇ 23ῃ Ἰουλίου 1930

Τὴν ὑμετέραν Παιδοσοφοτάτην ἀσπάζομαι καὶ
ἐν Κυρίῳ καυχῶμαι

ἰδμ. 483

Ὑπὲρ ἡμῶν χεροὶ λαοὶ τὲς εὐχαριστῶ πολὺ αἰσθάνομαι
δημ/ουλίου. ἐ. ἐ δεωτὴν ἐγκύκλιον τῆς ὑμετέρας Παιδοσο-
φοτάτης διὰ ταύτης ἀνακοινοῦται ἡμῖν ἐωσοτολὴν τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου καὶ τὴν μελετωμένην ἀνίδρυ-
σιν τῆς ὁθωμανικῆς σχολῆς εἰς καθαρὸν ἡμιγυμνάσιον διὰ
ταῦτα ἀναγινώσκοντα τὴν ἐγκύκλιον ἡμῶν καὶ τὴν ἐωσοτολὴν
τῆς τοῦ Βατοπαιδίου Μονῆς εἶναι αὐτὴ ὁ ἐρασιτεχνικώτερος
καὶ καλλιτεχνικώτερος χρωστὴρ ἀναζωγραφίζων ἐν
τῇ καρδίᾳ τοῦ ἁγιορείτου τὸ ἀίσθημα τοῦ ἐνθέου ζήλου
ὅπως ἴδῃ ἐωσυντόμως τὴν ὁθωμανικὴν Σχολὴν τοῦ Κου-
λιγράφου καὶ τοῦ Νεοφύτου Βαμβακᾶ καὶ τὴν Κα-
βάλαν τοῦτα αἰῶνα οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐλλα-
μπόμενοι ἐξωπορέζησαν καὶ ἱερὰν ἱερὰν τὸν μέχρις
ἐξαντλήσεως. διὰ τὰς οἱ διάδοχοι τούτων καθηγηταὶ
τῆς Σχολῆς ὀφείλουσι νὰ φανῶσι τούτων μιμηταί. Ἡ τοιαύ-
τη Σχολὴ εἶναι δύσκολος καὶ τιμὴ τοῦ ἄθλου, πλὴν ἐπιτρέφασ
ἡμῖν νὰ συσχετίσωμεν ὅτι ἡ ἁγιορείτικη μέχρι τοῦ πλείστου
καθηγητὰς καὶ καταρτισθῆ ὁ σύλλογος αὐτῶν ἢ διὰ κοσμι-
κὴν. ὡς μὴν διότι ἔχομεν πληθὺν ἁγιορείτων λογίων
φυραδωθέντων ἀφ' ἑνὸς πυλοῦ, ὡς δὲ διότι οἱ πλείστοι τῶν δευ-
τέρων εἶσιν ἀμφιβόλου προελεύσεως κομμουνιστὰι
μαλλιαροὶ καὶ λοιποί. Καὶ ἡ μὴ τυμνασιαρχικὴν προ-
τείνομεν καὶ ἐν Κρήτῃ τὴν Γουρνιὰν προϊσταμένην

τῆς αὐτόθι Ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱλαρίωνα καὶ δεκαπέντε ἀγιορείτης, ὅστις ἐὰν εὑρεθῇ θεολογικὰς ἀξιοσπούδαστος ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικὴν ἀποικίαν πρὸς ἐπιστασίαν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων. Ἐπιθυμοῦσα δὲ ἡ ἱερὰ Μονὴ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπιρροήν της καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ ἐκεῖ ἕνα τῶν ἀρχιμανδριτῶν της, ἐπιφορτίσασα αὐτὸν νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐκεῖ συνθήκας καὶ ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως εἰς ἰδιαίτερον ὑπόμνημα, ὅπερ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἱερὰν Κοινότητα πρὸς ἔγκρισιν. Ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τούτου θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἀποστολὴ ἢ μὴ τῶν ἄλλων ἀγιορειτῶν.

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἐπιφορτίζει καὶ τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Ἱλαρίωνα νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀδελφὰς Μονὰς καὶ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἱερὰν Κοινότητα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπισκέψεως ταύτης

Σύνταξις

Κανονισμός
Τοῦ Ἀθωνικοῦ Συλλόγου

ξ. α. περὶ τῆς ἕνωσιν τοῦ Συλλόγ.

Ἄρθρον 1.

Συνίσταται ἐν Ἀθω Σύλλογος φέρων τὸν τίτλον «
« Ἀθωνικὸς Σύλλογος »--

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ συλλόγου αὐτοῦ ἔστω.

α.ον ἡ ἀνάπλασις τῆς πατρίδος ἐν Ἀθω.

β.ον ἡ ἀναδιοργάνωσις ἐν Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἡ ἵδρυσις τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἡ ἐπιχορ. ἡ συνδρομὴ πρὸς διατήρησιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει τῶν 20. χ. Μοσχῶν διαπαιδαγώγησιν.

γ.ον ἡ ἀναβάθμισις τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων, τῶν παλαιῶν τῶν βιβλιοθηκῶν, ἡ διὰ περιοδικῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

δ. Συγγραφὴ ἑνὸς περιοδικοῦ παραρτήματος ἐν Ἀθωνιάδος ἱστορίας.

ε. ὁ Σύλλογος παραρτήμασι βιβλιοθήκην.

ζ. περιοδικοῦ ἐν ᾧ ἐκτὸς ἀναγραφῆς τῆς διδασκαλίας ἐπιστημονικῆς ἀναλύσεως τῶν κειμένων αὐτοῦ, ἡ ἐπιστασία παρέχεται.

ζ.ον ἡ διὰ τῆς φωτογραφίας πόλεως τῶν ἐν Ἀθω χ. Μονῶν, ἐκκλησιῶν, ἁγίων λειψάνων, ἀρχαίων ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν ἐποχῶν φωτογραφίαν αὐτῶν παράστασιν, πατριαρχῶν

Ηγεμόνες και σοφοί αρχαιότητων.

Εις μέσος τὸ σπουδαῖον ἡ Ἀθηνᾶ δὲ Φυδιοῦδε δὰ τὸν Καλλιτέχνη εἰς φαραλιπὴ ἐκκλησία, ἐνῶ δὰ σπουδάζουν οἱ μεσαιωνικοὶ μαθηταὶ Ἀθήνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαθηταί.

Χαροποίδης καθηγεμόνας, ἡ ἀναζήτησις ἐνὸς μεγαλοφυοῦς καθηγεμόνος. Δὰ ζαρβατάνοδε ἐπὶ καὶ φιλοσοφικὰ μαθήματα τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἀναζήτησις ἡ ἐδρεύουσα τὸ ζωγράφου ἐπιθέσεως εἰς ἀπὸ τὸ ἐκκλησίας πλατεῖα ἐκκλησία, Ἀθήνας ἡ ἐδρεύουσα μεσαιωνικὴ ἐπιστημονικὴ τῆς θεωρίας.

Οἱ μεσαιωνικοὶ καθηγεμόνες ἐπιστημονικὰ ἔργα ὅλης, οἱ ἐπιστημονικοὶ εἰς Ἀθήνα ἡ ἀναζήτησις ἐπὶ δεσποτικὸν πλοῖον· ἀπὸ τὸ ἔτος ὁ ζωγράφος ἡμέρας ἐκκλησίας.

Οἱ ἀναζητοῦντες ἐπιθέσεις δὰ δίκαιοι ἐκκλησίαν ὅτι δὰ ἐκκλησίαν ἀπὸ μεσαιωνικὰ καὶ ἐκκλησίαν ἐπιστημονικὸν. Ἄξιος ὁ ζωγράφος δὰ ἀναζητοῦν ἐπὶ μεσαιωνικὸν ἔργον, ὅτι δὰ ἔχει μέλη πλοῖον τῆς Ἀθήνας. —

Ἡ Κωνσταντίνος δὰ ἐπιστημονικὸς ζωγράφος ἦταν ἐκκλησία ἐπὶ πλοίων ἀναζήτησις ἐπὶ καὶ Ἀθήνα δὰ δύο μεσαιωνικὰ. Ἐπὶ ἐκκλησίας καὶ σπουδαῖος ὁ ζωγράφος δὰ μεσαιωνικὸς νὰ ἐκκλησίαν ἐπὶ καὶ σπουδαῖον ἀναζητοῦντες ἡ ἐδρεύουσα ἐπὶ ἐκκλησίας πλοῖα, ἔτος ὅτι δὰ ἐπιστημονικὸς νὰ ἐκκλησίαν καὶ σπουδαῖον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

παιονίορας ~ 295ν
τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Συλλόγου.

Περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Σύλλογος, φέρων τὸν τίτλον «Ἀθηναϊκὸς Σύλλογος».—

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ συγκροτήσαντος τὸν Σύλλογον τούτον εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀθ. ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἐρωτος, ἡ ἕνωσις τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἀλλήλους, ἡ ἐπαφὴ αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐργασία. — Ἀρ. 3.

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἔστωσαν ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Ἀθηναϊκῶν ~~Ἀθηνῶν~~ ἀρχαίων ἐρειπίων, ἡ ἐκδοσις τῶν ἱστορικῶν ἐγγράφων αὐτῶν. ὁ Ἀθηναϊκὸς Σύλλογος ~~Ἀρ. 4.~~ περιοδικῶς ἐκθήσεται τὴν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν ἀθηναϊκῶν ἀρχαιοτήτων πρόοδον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ, τὰ καὶ ἐν τοῖς Παρεφεσι.

§. α.

Τὰ ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ἔργα ἐπιτυχόντος ἐκτελοῦσι

Α. Οἱ τῶν Ἀνασκαφικῶν αὐτοῦ ἐπιτροπῶν μέλη.
τὰ συμπεφωνημένα ~~ὑπ' ἐμοῦ~~ ἐπιτροπῶν.
Β. Οἱ τῶν Βιβλιοθηκῶν αὐτοῦ.

§. β.

Τὰ ἐν τῇ ἐκδόσει.
Οἱ τῶν ἐκδοθησομένων ἀρχαίων μελῶν.—

ΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Από την ρεσάτα αλλά και από τη φρόνεσιν ημέρας.

Περί Θεσσαλίας

Η Θεσσαλία χωρίζεται σε τετραρχίες. Η πρώτη λέγεται Πελασγιώτις, η δεύτερη Θεσσαλιώτις, η τρίτη Φθιώτις και η τετάρτη Εστιαιώτις. Η πρώτη έχει πόλεις τη Λάρισα, τη Κραννώνα, τη Φάρσαλα, τη Γυρτώνα, τη Σκοτούσσα, τη Φεραί, τη Πύρασο, τη Μελιβοία, τη Μακρυνίτεια, τη Φάκιον, τη Πηλίνα, τη Ορμένιον, τη Πτελεόν, τη Ιωλκόν, τη Αλόπη, τη Πύλας, τη Αντρώνα, τη Θερμοπύλας, τη Λαμίαν, τη Κύτινον, τη Δόλοπα, τη Αμφανέα, τη Ναύπακτον, τη Κύταιον, τη Ερυθράς, τη Τανάγραν, τη Θήβας, τη Πλαταιάς, τη Λεβάδειαν, τη Χαιρώνειαν, τη Ορχομενόν, τη Κορώνειαν, τη Αλίαρτον, τη Κωπάδα, τη Ανθηδόνα, τη Ακραιφίαν, τη Τιθορέαν, τη Δαύλιδα, τη Πανοπέα, τη Φανοτέα, τη Κρίσαν, τη Δελφούς, τη Αμφίσσαν, τη Ναύπακτον, τη Κύταιον, τη Ερυθράς, τη Τανάγραν, τη Θήβας, τη Πλαταιάς, τη Λεβάδειαν, τη Χαιρώνειαν, τη Ορχομενόν, τη Κορώνειαν, τη Αλίαρτον, τη Κωπάδα, τη Ανθηδόνα, τη Ακραιφίαν, τη Τιθορέαν, τη Δαύλιδα, τη Πανοπέα, τη Φανοτέα, τη Κρίσαν, τη Δελφούς, τη Αμφίσσαν.

Πελασγιώτις. Αύτη μεν πρώτη από τας άλλας τη ευφορίαν και τας καρπούς πολλούς και ευκαίρους και πολλάκις, τη δε πρόσοδος της χώρας εστί πολλή, τη δε πλήθος ανθρώπων και ιππέων και τη δε άλλον τον παρασκευήν πολεμικήν.

Θεσσαλιώτις. Αύτη μεν δεύτερη από τας άλλας τη ευφορίαν και τας καρπούς πολλούς και ευκαίρους και πολλάκις, τη δε πρόσοδος της χώρας εστί πολλή, τη δε πλήθος ανθρώπων και ιππέων και τη δε άλλον τον παρασκευήν πολεμικήν.

Φθιώτις. Αύτη δε τρίτη από τας άλλας τη ευφορίαν και τας καρπούς πολλούς και ευκαίρους και πολλάκις, τη δε πρόσοδος της χώρας εστί πολλή, τη δε πλήθος ανθρώπων και ιππέων και τη δε άλλον τον παρασκευήν πολεμικήν.

Εστιαιώτις. Αύτη δε τετάρτη από τας άλλας τη ευφορίαν και τας καρπούς πολλούς και ευκαίρους και πολλάκις, τη δε πρόσοδος της χώρας εστί πολλή, τη δε πλήθος ανθρώπων και ιππέων και τη δε άλλον τον παρασκευήν πολεμικήν.

η Ελλάς δεν έχει πολεμικόν στόλον ικανόν να αντιμετωπίσει τον στόλον μιας μεγάλης δυνάμεως. Ούτε η Ελλάς έχει στρατόν ικανόν να αντιμετωπίσει τον στρατόν μιας μεγάλης δυνάμεως. Η Ελλάς δεν έχει χρήματα διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει πολεμοφόδια διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον.

Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον.

Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον.

Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον. Η Ελλάς δεν έχει τίποτε διά να κάμει πόλεμον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τα Κανονικά μέτρα δεξαμενών να ακολουθήσουν κατά
χαρακτήρα και εκλογή αντιπροσώπων, οι οποίοι θα
μείνουν δημοσιευμένοι λίγες, η αποφάσεις αυτών
1. Μαΐου. Ενάρξει Μαΐου. —

Και μέτρα όλα να ήτις μικρών η αντιπροσώπων
δημοσίων, για τις τοπικές κανονικά και αντιπροσώπων
των. Κάθε δε παράτημα και όλους να ήμαστε
το διαμέρισμα του. μετ τοπικών δι μέτρα τέλους
του ένας, δημοσιεύεται του παραπάνω του μέτρου.

Ενάρξει μέτρα δημοσίου όλους, δημοσίου ως τους
των μέτρα του δημοσίου αλλά αποφάσεων. να
αποδείξει δ' αλλά, χαίρε το διαμέρισμα
και τοπικών μέτρων.

Αλλά το μέτρο ο Σύμβουλος δεξαμενών να αντι-
προσωπεύει κατά καλά και τις δικαιώσεις ο
αποφάσεων Κοινοτήτων.

Ενάρξει μέτρα δημοσίου δημοσίου αλλά να αποφάσεις
τοπικών η δημοσίου μετ προσωπικά και
βιβλιοθήκης. να δίδονται σημεία μετέρχεται
να έχει και γράμμα του Σύμβουλος δικαιώματα δημο-
σιεύεται δίδεται να Άδω. Δικαιώματα τοπικών
κανονισμών και βιβλιοθήκης αντιπροσώπων
αλλά δημοσίου τοπικών δημοσιεύεται δημοσιεύεται
δημοσίου, δημοσίου εξαίρεση δίκαιο, η μέτρο
δι αυτής και προσωπικά του Σύμβουλος.

Αλλά μέτρα μέτρα και οι δίδονται η
του Σύμβουλος σημεία μετέρχεται, οι μετέρχεται
του Σύμβουλος τοπικά δημοσίου η αποφάσεων

Τὸ ἐρχάριτον

Τὸ ἐρχάριτον εἶναι ἀγγειάριον κατάκλειστον ἐπάνω εἰς ἕνα ἀσπρο σιγμὴ τοῦ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ, καὶ ἔχει μέσα μικρὸ κόκκινο τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ. Ἀπὸ τὸ ἐρχάριτον ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ ἀπὸ τὸ ποδιοῦ τοῦ ποδιοῦ.

Πάσα συναδέλφια συμπαράσχα ~~τοῦ Δημοσθένους~~ διακοπῆναι μιᾶς ὁμοιοτέλευτος, ἢ ἀπὸ ἀρχῆς μὲ παρεμφερεῖς λήξεις.

Ἡ ἀνάγκη ἐπιτάσσει νὰ τὰ κατατάξῃ ἕν ἑκάστῳ ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Α. Ἀναγνώσματα τὰ μακρὰ διὰ μικρῶν διδασκαλιῶν, ἢ ἐπιτροπῆς ἢ ἀπὸ μίαν ἀρχήν.

Β. Ἀναγνώσματα ἢ ἀπὸ τὰς παραβολὰς ἢ τὰ διδάγματα ἀπομνημονεύματα τοῦ Ξενοφῶντος.

Γ. Τέλος ἐκλογὴ τῶν ἐπιστολῶν διαφόρων προσώπων. —

Ἐκάστου μέσου τῶν ἑπομένων διδασκαλιῶν μετὰ ἐξηγήσεως καὶ μικρᾶς ἀναγνώσεως καὶ ἐπιλογῆς ἀπομνημονευμάτων ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος. ἐκ τοιαύτης μεθόδου, ἐκ τῆς κατὰ ἄλλα ἐλλείψεως, θέλει ὀφείλεσθαι ὑφ' ὅλης καὶ μέσης τῆς σχολικῆς πάσης μέσης, ἐκλεκτὰ ἂν τὰ ἐκ τούτου παρεμφαινόμενα ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς ὁμοιοτελεύτου τῆς ἐκ τῆς μεσαιτέρας διδασκαλίας.

Ἀδιάφορον καὶ ἀναγκαῖος περὶ ἐκλογῆς καὶ λόγου πρὸς τοὺς παιδαγωγοὺς, ὅτι τῆς μέσης ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῶν ἀρχόντων. —

Ἐκ ἀναγκαίου ἀναγνώσεως διὰ γραμματείας τῆς ἀναγκαίας ἐκ τῆς μικρᾶς διὰ ἀρχήν. ἕνα δὲ προσθήκην τῶν ὑπερβάλλων ἐκλογῶν μέσων ἐκ μικρᾶς γλώσσης.

Ὁ προσφυὴς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν γλῶσσαν ὀφείλει εἶναι ἐκ τῶν ἀναγκαίων μικρῶν γλώσσων.

— Περί Συλλογικών ή Ανωνύμων Εταιρειών.

Το Συμβούλιον είχε πολλάς αιτήσεις παρακλήσεως, διαφόρων επιτροπών και ιδιωτών προς παραχώρησιν ή ενοικίασιν διαφόρων δημοσίων κτημάτων, προς ίδρυσιν σχολείων, εκκλησιών, νοσοκομείων, φυλακών, ή άλλων δημοσίων ωφελημάτων. Ο Δημογέροντας δε Κέρκυρας, ως εκ της εν Κέρκυρα ιδιαιτέρας θέσεως του, ήτο εις θέσιν καλλίτερον παντός άλλου να γνωρίζη τας ανάγκας της πόλεως ταύτης, και ως εκ τούτου ήτο ο μάλλον αρμόδιος να εκφράση την γνώμην του επί των αιτήσεων τούτων. Ο Δημογέροντας δε Κέρκυρας εφανέρωσεν ότι δεν ήτο δυνατόν να δοθή η ζητουμένη παραχώρησις, διότι τα κτήματα ταύτα ήσαν ιδιοκτησία του Δημοσίου, και ότι ήτο ανάγκη να μείνουν εις αυτό, διά να δύναται να τα διαθέτη κατά τας ανάγκας του. Ο Δημογέροντας δε Κερκυραίων

ειδή τὰ λιμνοτάγγα· ἀλιεύονται τὸ καλοκαίρι
γλάνες.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση παραμένει ἐκτὸς τῶν
ἐνδιαφερόντων λιμνοφυλάκων.

Ὁ ἐφοδιασμὸς τροφίμων γίνεται ἀπὸ τὴν Ἠπειρωτικὴ
ἀνατολικὴ καὶ ἀνεφοδιάζονται ἅπαξ τὴν ἑβδομάδα.

Τὰ ἀμφίβια τοῦ Μεσολογγίου.

Τὰ ἀμφίβια τοῦ Μεσολογγίου ἐξαπλώνονται σχεδὸν
παντοῦ τὸ ἔτος. Ἡ ἔλλειψη ὄξυγόνου τὸ χειμῶνα
καὶ ἡ ἔλλειψη τῆς τροφῆς τὸ καλοκαίρι, τὰ ἀναγκάζει
νὰ ἀναζητοῦν ἄλλα μέρη.

Ἡ ἔλλειψη τῶν παγετῶν ἐπίσης παρατηρεῖται
καὶ ἀλλοῦ, ὅπου τὰ νερὰ εἶναι ἀρκετὰ ζεστὰ
νὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἀναπαραγωγὴ τῶν ἀμφιβίων
τοῦ.

Τὰ ἀμφίβια τοῦ Μεσολογγίου παρουσιάζουν
μεγάλη πολυμορφία καὶ ἐκπληκτικὴ ἱκανότητα
στὴν ἀναγέννηση χαμένων μελῶν.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπώασης ἀρχίζει τὸν Ἀπρίλιο καὶ
τελειώνει τὸν Ἰούνιο. Ἡ ἐπώαση διαρκεῖ ἀπὸ
ἑβδομάδες μέχρι μῆνες.

Ἡ γενικὴ ἐμφάνιση τῶν ἀμφιβίων
Μεσολογγίου ἀναπτύσσει ἀναπαραγωγικὴ
ἐπάνοδο στὴν ἀρχαία.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α. Φιλικαὶ ἀρχαὶ
Β. Καλλιτεχνικὴ ἐπιστασία
Γ. Καλλιτεχνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἐλευθερία τῶν καλλιτεχνῶν.
Δ. Ἐπιθεώρησις
Ε. Ἐπέρχεται ἐξαφνικὴ ἐπιδείνωσις εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.
ϛ. Ἀπεβίωσε. —

Ἀφοῦ τοῦ ἔγινε ἐπίσημος ἐκφορά
Α. Αἱ ἐπίσημοι τιμητικαὶ διὰ λαμπρᾶς ἐκφορᾶς.
Β. αἱ κατὰ διάφορα ἐπαναπατρισμοὶ τοῦ σκηνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἐπαναστάσεις γενόμενοι εἰς διάφορα ἐξάδια.
ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἐξόδων, κατόπιν τῆς κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀστυνομίας ἐπιτρεπόμενης εἰς διάστημα, ἐὰν ἐπιθυμοῦσι τὰ ἐπιστρέψουν τὸ ἐξοπλισμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἐκθεσιακοῦ Ἐξοπλισμοῦ.

1/ Ἡ ἐπίσημος ἐκφορὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου, ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας τῇ 12 Νοεμβρίου 1928

Ἀριθμ. 703.

Τὴν ἱερὰν Πανηγυρικὴν ἀδελφικὴν ἐν Κυρίῳ
καταστάσιν.

Εἶναι ὁ τῆς καινῆς ἐχθρὸς καὶ ἐναντίος, ὁ διὰ βασκανίαν τὸ μέσον τῶν χριστιανῶν ταραχὰς καὶ μάχας ἐν αὐτοῖς διεγείρων καὶ μάλιστα τοὺς ἐρῶντας τῆς ἀρίστης προστροχερείας τὴν σύνδεσιν καινὴν αὐτοὺς ἐμποδίζειν, ἵνα δι' ἐξ αὐτῶν ἀσεπτεσθαι· οὗτος τὴν ἐρῶσαν αὐτῶν ἀρίστην καὶ φιλίαν τῶν ἀδελφῶν ἱερῶν μιλιασούσων Μονῶν Λαύρας καὶ Καρακαλλοῦ ἐφθόνησε δριμύτατος, ἐρρύησε τὸ ἐναγωνιώτερα τῶν ἡγουμένων τῆς Ἱερᾶς Ὑμετέρων Μονῆς· οὐχ ἧττον καὶ ἡμεῖς Ἱερὰ Μονὴ χάριν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀεὶ θέλησε ἐρρίζωμένον ἐξάρχον ἐρῶν αὐτοφίλων τοῦ ἀδιαλείπτου καὶ ἐναντίον αὐτοῦ χάριν ἡ εἰσοδεία τῆς εἰρήνης, ἐπὶ δυσθυχῆ καὶ τοῖς ἐρασταῖς δὴ ἐνοικήσει ἡ Ὑμετέρα Πανηγυρικὴ ἕως ἀπὸ τοιοῦτον ἐξελαθῆ τὸ ἀδιάλειπτον, ὅπως ἐν ἐναγωνιοπαθείᾳ διὰ τοιούτου λόγου· Καὶ ἐκείνη ἡ ἡμέρα εἶναι καλὰ τὸ ἀνάχειρόν σε ἐμβιβασθῆναι ἐς ῥίζης καζανίαν, καλὰ δὲ τὸ χειρότερον ἐς ἐμείνης ἔτη 20. χάριν τῆς εἰρήνης ἐμβαίνομεν ἐν ὄψει τὸ ἀνάχειρόν σε, ὅτι ἡγουμενεύσαμεν ἐν μέσῳ ῥίζης καὶ αὐτὴν καλὰ μᾶλλον τῶν ἡγουμένων· καὶ οὐχὶ ἐν καινῇ ἐρασιρρύτῳ· διὰ τοῦτο διὰ καὶ ἐμὲ τὸ δίκαιον ἐς τὴν

διὰ τὸ ἐπίμηκες τῆς ἐφαρμογῆς, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ κανόνος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπικολλᾶται τὸ ἔγγραφον.

Στὸν Γου καὶ εὐαγγέλη κ' εσθητὴ γιρνὴτα καὶ μπ' ε
καμέρδα διά' τ ν' 10 ρὶξε καλλαικὼ ς' δίνεις ὅπερ α
σάδει ς' Ἰω πηγάδες καὶ μεσγιὰ σὲ Γαις Ἰσαακίδες γρ
σήμος σφοτάδεσι καὶ ἐπὶ πρᾶς ς' ὀνειὰ γάδες γ'ολο
μεθύσα ζυγιὰ κ' δοδὲ Ἰὸ ἀντίζηρου αὐτῆς. σὺν Γούλο
δε καλοδίχελο να ζηλώη κ' καδ' ἡμέρα ἐτραΐ μοπ' ἐγγα
Γούλο σραΐλι διὰ νὰ' ρημεύη γάζ ὁμαλα Ἰω καὶ ηρόμ
σὲλλη ρυναζουσι σὰν' μοναὶ βαηγιαὶ καλοδίχονλα
νὰ' νὰ ζαιρώση γάδρα καλλαίκη εσὶς μεγγο κρεμς σ
μεγρισίαις, φερ' γιαὶ η οἱ ἔχονλη ἀνάγκη Γούλα καὶ
διὰ Γούλο κ' ὑγρα ἡμέρα μοπ' διὰ Ἰὼ ἐζάρχω Ἰς α
ερρίναλο ὅτι καλὰ γάδες γ'ολορεμὲδι Ἰὸ μέρος ἐκεῖνο
καὶ εὐγκολούμεθα ὅτι δε' ἤρεσδα κέρες σι οἱ Γούλο
ἴνα ὁ σκαλγεὰς σηοῦ Ἰς γιρνὴς καὶ Ἰὴ ἀγαίσης
γὶὴ μεσαγὺ Ἰων δύο ἀλγῶν ὑγρὰν μοναὶ ς' αὐτὰ
Γου ἀνανδρα.
καὶ Γούλης διαλγούμεν γὶα ρὶ αὐτῆς
οἱ ἐκεῖ ροι Ἰὴ ὑγρᾶς καὶ ἐκβαρίας μοπ' Ἰὴ μοπ
Ἰακώβας Γου ἁγίου Ἀθανασίου καὶ οἱ σὺν ἡμῖν ὲν
σῆ αὐλῆ οἱ

Τῇ παναγιοτάτῃ Ἁγίᾳ Ἀρχιμανδρίτῃ καὶ Καθηγ
ᾗ Γου ὑγροῦ Κοινοβίου Γοῦ Καρακάλλου κ.κ. Γερασίμῳ
Ἰῇ Καρακαλλιωτῇ κ.λ. κ.λ. κ.λ. ἐξ Ἀθώ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Διασυνιασούσης Συνάξεως, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, περὶ ἀνασυστάσεως τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσωμεν πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις μας.

Καθ' ἡμᾶς κύριος σκοπὸς τῆς Σχολῆς δέον νὰ εἶναι ἡ μόρφωσις ἁγιορειτῶν ὑπηρετῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Τόπου, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου προτείνομεν ὅπως ὁ Ὀργανισμὸς αὐτῆς στηριχθῇ ἐπὶ τῶν ἑξῆς βασικῶν ἄρθρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 1ον. Ἡ ἐν Καρυαῖς τοῦ ἁγίου Ὄρους Ἀθωνιὰς Σχολὴ ἀναγνωρίζεται ὡς οἰκοτροφεῖον καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀθωνιὰς Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ μὲ βασικὸν σκοπὸν τὴν ἱεροπρεπῆ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν, συμφώνως τῷ πνεύματι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἁγιορειτικοῦ καὶ ἀρχαίου μοναχισμοῦ.

Ἄρθρον 2ον. Ἡ Σχολὴ αὕτη εἶναι ἵδρυμα τῶν κ. Ἱερῶν καθ' Ἡγουμένων τοῦ Ἁγίου Ὄρους Μονῶν διοικούμενη καὶ συντηρημένη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος διὰ Ἐφορείας τριμελοῦς ἐξ ἀντιπροσώπων ἢ καὶ προϊσταμένων τῶν ἱερῶν Μονῶν.

Ἄρθρον 3ον. Μαθήματα ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν τοῦ Κράτους, πλὴν τῆς γυμναστικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ᾠδικῆς, προσέτι δὲ καὶ Ἁγιορειτικὴ Ἱστορία καὶ Ἁγιολογία, Ἱστορία τοῦ ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ καὶ εἰδικὴ ἐξάσκησις περὶ τὴν ἁγιογραφίαν τὴν ξυλογλυπτικὴν καὶ τὴν παλαιογραφίαν καὶ στενογραφίαν τῶν χειρογράφων ᾠδικῶν.

Ἄρθρον 4ον. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Κληρικοῦ Θεολόγου, ἑτέρων δύο Θεολόγων, δύο Φιλολόγων, ἑνὸς Φυσικομαθηματικοῦ, ἑνὸς Γεωπόνου, ἑνὸς τῶν Τεχνικῶν, ἑνὸς Μουσικοῦ τῆς Βυζαντινῆς καὶ ἑνὸς τῆς Γαλλικῆς ἢ Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Ἄρθρον 5ον. Τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς ὑποδεικνύει πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὁ δὲ ἐπανορισμὸς αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Ἄρθρον 6ον. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς πλὴν τῶν τακτικῶν καὶ

ἐκτάκτων ἀποδοχῶν ὡς Ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους παρ' οὗ καὶ μισθοδοτοῦνται, ἀπολαμβάνουσι καὶ τῆς δωρεᾶν οἰκοτροφίας ἐν τῇ Σχολῇ, καθὼς καὶ τῆς εἰς διπλοῦν προσμετρήσεως τῶν συνταξίμων ἐτῶν, ὅσα ὑπηρέτησαν ἐν αὐτῇ.

Ἄρθρον 7ον. Τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῆς διδασκομένης ὕλης ἀσκεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς Παιδείας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, διὰ τῆς Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Νέας Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσεώς του ποινοποιουμένης καὶ τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι.

Ἄρθρον 8ον. Ὁ Σχολάρχης μετὰ τῶν Καθηγητῶν ἀποτελεῖ τὸ πρωτοβάθμιον πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, προπεμένης δὲ μὴ ἀποβολῆς μαθητοῦ, ὡς ἀποδεδειγμένως ἀδιορθώτου ἢ ἀνεπιδέκτου μαθήσεως, ἀποφασίζεται τοῦτο κατὰ πλειοψηφίαν εἰς κοινὴν μετὰ τῆς Ἐφορείας Συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 9ον. Τὸ βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς συνίσταται ἐκ τοῦ Οἰκονόμου, τοῦ Ἐφημερίου, τοῦ Ἐπιμελητοῦ, τοῦ Ψυχροῦ, τοῦ Ναλαμάρχου, τοῦ Ποσοπόμου, δύο μαγείρων καὶ δύο ἐπιμελητῶν τῆς Τραπέζης μισθοδοτουμένων παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 10ον. Τὸ μαθητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς προέρχεται ἐκ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἐκ Μοναχῶν καὶ δοκίμων τοιούτων ὑποχρεουμένης ἑκάστης Μονῆς νὰ ἀποστέλλῃ δύο τοὐλάχιστον μαθητὰς συμφώνως τῷ 182 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἄρθρον 11ον. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας Μονῆς τινὸς πρὸς ἀποστολὴν μαθητῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, δύναται νὰ προσλάβῃ αὐτὴ μέχρι δύο καὶ ἔξωθεν λαϊκοὺς ἐκ τῶν ἐχόντων κλῆσιν πρὸς τὸ Μοναχικὸν σχῆμα ἢ ἐφιεμένων νὰ καταταγῶσιν εἰς τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον.

Ἄρθρον 12ον. Οἱ ὡς μαθηταὶ προσερχόμενοι Μοναχοὶ καὶ δόκιμοι δέον νὰ προσκομίζωσιν ἐπιστολὴν τῆς οἰκείας Μονῆς χορηγούσης τὴν πρὸς τοῦτο εὐλογίαν καὶ πιστοποιούσης τὴν ταυτότητα καὶ κοσμιότητα αὐτῶν. Οἱ δὲ ἔξωθεν λαϊκοὶ προσλαμβανόμενοι καὶ οὗτοι ὡς δόκιμοι πλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς τῆς προστατρίας αὐτῶν Μονῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίζουσι πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Προέδρου τῆς Κοινότητος προσυπογεγραμμένον καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου καὶ βεβαιοῦντος τὴν κοσμίαν καὶ ἀνεπίληπτον αὐτῶν διαγωγήν, ἕτερον δὲ τῶν γονέων αὐτῶν ἢ Κηδεμόνων συναινούντων εἰς τὴν φοίτησιν ἐν τῇ Σχολῇ, καὶ μετὰ τριετίαν ἀπὸ ταύτης ἡ ἔγγραφος δήλωσις καὶ τῶν ἰδίων ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀνάληψιν τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος ἢ τὴν ἐν καιρῷ κατάταξιν εἰς

τὸν Ἐφημεριακὸν κλῆρον. Ὁ ἑκάτερον τούτων μὴ ἐσχολιεν διαγράφεται καὶ ἀποπέμπεται τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 13ον. Κατώτερον ὅριον ἡλικίας πρὸς ἐγγραφὴν ὁρίζεται τὸ 16ον καὶ ἀνώτερον τὸ 30 ον τοιοῦτον, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς 40 κατ' ἐλάχιστον καὶ 60 ὡς ἀνώτερον ὅριον.-

Ἄρθρον 14ον. Πτυχιοῦχοι Μοναχοὶ τῆς Ἀθωνιάδος δικαιοῦνται εἰς τὴν κατάληψιν θέσεων Γραμματέως, Βιβλιοθηκαρίου, Ἀρχειοφύλακος, ἐν καιρῷ δὲ καὶ Προϊσταμένου ἐν τε ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι συμφώνως τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ, ὡς καὶ Ἐπιμελητοῦ ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Σχολῇ. Οἱ δὲ λαϊκοὶ τοιοῦτοι εἰς τὴν χειροτονίαν καὶ διορισμὸν ὡς Ἐφημερίων, ἐὰν κέκτηνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Νόμου διαγραφόμενα κανονικὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Ἄρθρον 15ον. Πτυχιοῦχοι ἀποφοῖτοι τῆς Ἀθωνιάδος δὲν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἀνωτέραν Σχολήν, εἰμὴ μόνον δι' ὑποτροφίας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῶν Ἱερῶν Μετανοιῶν των, καὶ ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὸν βαθμὸν "ἄριστα" καὶ διαγωγὴν "Κοσμιοτάτην" τῶν ὑποτρόφων θεολόγων ἀνωτέρα Σχολὴ πρὸς φοίτησιν ὁρίζεται μόνον ἡ τῆς Χάλκης.

Ἄρθρον 16ον. Τοῖς τε Μοναχοῖς καὶ Λαϊκοῖς ἀποφοίτοις, τὸ πτυχίον ἢ Πιστοποιητικὸν σπουδῶν τῆς Ἀθωνιάδος οὐδὲν δικαίωμα παρέχει πρὸς ἐγγραφὴν ἢ μεταγραφὴν εἰς ἑτέραν ὁμοιόβαθμιον ἢ ἀνωτέραν σχολήν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν κατάληψιν Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Διοικητικῆς Δημοσίας θέσεως, πλὴν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις 14 καὶ 15 ἀναγραφομένων.

Ἄρθρον 17ον. Τῶν ἀποφοίτων ὑποτρόφων ἀνωτέρων σπουδῶν τὸ πτυχίον ἀποτέλλεται ὑποχρεωτικῶς, τιμῆς ἕνεκεν, εἰς τὴν οἰκείαν ἐπαρχίαν, ἥτις καὶ φροντίζει διὰ περαιτέρω καὶ ἁρμόζουσαν ταδιοδρομίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 18ον. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι διάγειν ἱεροπρεπῶς καὶ κοσμίως ἐν παντὶ μετὰ σεβασμοῦ αἰδοῦς καὶ προσηνείας ἀναστρεφόμενοι ἀνελλιπῶς ἐν ταῖς μαθήμασι καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις προσφοιτῶντες καὶ συμμορφούμενοι κατὰ πάντα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 19ον. Ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξοικονομῇ ἐξ ἰδίων τὰ ἐνδύματα, τὰ κλινοσκεπάσματα, τὰ βιβλία καὶ τὴν γραφικὴν ὕλην. Τῆς Σχολῆς παρεχούσης τὴν στέγασιν, τὴν κλίνην, τὴν διατροφήν, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν θέρμανσιν πρὸς πάντας τοὺς οἰκοτρόφους δωσάν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ΄

Γ Ε Ν Ι Κ Α

Ἄρθρον 20ον. Πᾶσα διδασκαλία ἀπάδουσα εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ τὰ καθεστῶτα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὡς καὶ πᾶς προσηλυτισμὸς ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν ἀπαγορεύεται. Ἐποπτηρωθήσεται καὶ αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις.

Ἄρθρον 21ον. Τὰ ἐπὶ μέρους καθήκοντα τοῦ τε διδακτικοῦ, βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὰ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ Ἐκκλησίας, τὰ τοῦ μαθητικοῦ ὡρολογίου καὶ λοιπῶν διαθήσονται λεπτομερῶς ἐν συνεργασίᾳ Ἐφορείας καὶ Καθηγητικοῦ Συλλόγου, διὰ Ἐσωτερικοῦ τῆς Σχολῆς Κανονισμοῦ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Ἄρθρον 22ον. Τὰ περὶ βαθμολογήσεων, ἐξετάσεων, μετεξετάσεων καὶ ἀπολυτηρίων διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ Ἱερατικῶν Σχολῶν ἰσχυόντων νόμων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 23ον. Τὰ πτυχία τῶν ἀποφοίτων πιστοποιητικὰ σπουδῶν καὶ ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς σφραγίζονται τῇ σφραγῖδι αὐτῆς, φερούσης ἐν μέσῳ τὸν Ἄθωνα καὶ γύρωθεν τὰς λέξεις "Ἀθωνιὰς Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή" ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου.

Ἄρθρον 24ον. Ἐρῶσοδοι τῆς Σχολῆς εἰσπραττόμενοι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν φόρος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὁ καπνικὸς τοιοῦτος, καὶ ἡ εἰσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Κράτους συμβάσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς λίμνης Μπορφοῦς.

Ἄρθρον 25ον. Ἡ κατάταξις τῶν προσερχομένων νέων μαθητῶν εἰς ἀνάλογον τάξιν ἐν τῇ Σχολῇ γίνεται βάσει τοῦ ἐνδεικτικοῦ σπουδῶν, ἀλλὰ καὶ βάσει τῆς μετέπειτα μορφώσεως τῆς κατ' οἶκον ἢ ἐν τῇ Μονῇ διδαχῆς καὶ ἐξελίξεως.

Ἄρθρον 26ον. Ὁ παρὼν Ὀργανισμὸς ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Διεσευσμένου Ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐγκριθεὶς παρὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔχει ἰσχὺν νόμου διὰ τὴν Ἀθωνιάδα Σχολήν.-

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9η, Αὐγούστου 1947

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος

Γέρων Ἰγνάτιος Βατοπαιδινός

Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Καθηγούμενος Ἱερ. Μ. Διονυσίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπί τοῦ συνταχθέντος Νέου Κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας τῆς Ἱερατικῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, προτείνομεν, ὅπως, ὡς πρός μέν τό ἐπιστημονικόν προσωπικόν προστεθῇ εἷς ἀκόμη φιλόλογος καθηγητής, αὐξηθῶσι δέ τά μαθήματα τῶν ἑλληνικῶν & εἰς τάς ἀνωτέρας τάξεις, καθ' ὅτι τό μάθημα τῶν ἑλληνικῶν ὑποβοηθεῖ τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, καίτοι τοῦ ὁποίου, καθίσταται δύσκολος ἡ κατανόησις τοῦ κειμένου τῶν ἁγ. Γραφῶν & τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὧν τά κείμενα δυσκολότερα τοῦ τῆς ἁγ. Γραφῆς ἐν πολλοῖς. Ἐπίσης τό διδακτικόν προσωπικόν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἤτοι, ὅ τε Σχολάρχης & δύο θεολόγοι καθ' ἕκαστον Σάββατον ἤ τήν Κυριακήν ὅτε δέν ἤθελον ἀρχίσει ἤ ἐτελείωσαν τούς λόγους των οἱ τελειόφοιτοι ἤ ὅταν κατά τά πρῶτα ἔτη δέν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, νά γίνηται ἐναλλάξ ὑφ' ἑνός ἐξ αὐτῶν βαθυτέρα ἀνάλυσις τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ διδακτικοῦ τε & μαθητικοῦ καθώς & τοῦ ὑπηρετικοῦ ἵνα οὕτω τό σχολικόν κοινόβιον πᾶσαν θρησκευτικήν τάξιν τελῇ.

Ὡς πρός τήν διδακτέαν ὕλην τήν κατανεμομένην εἰς ὅλας τάς τάξεις θά ἔδει νά προστεθῇ εἰς τήν πρώτην τάξιν, ἱστορία τῶν μεγάλων μορφῶν τῆς τε παλαιᾶς & τῆς καινῆς Διαθήκης, ἵνα ἔχωσι πλήρως οἱ μαθηταί τάς προσλαμβανομένας παραστάσεις διά τήν εἰσαγωγήν εἰς τάς Γραφάς, ἥτις διδάσκεται ἐπαρκῶς εἰς ὅλας τάς ἑπομένας τάξεις. Εἰς τό μάθημα τῆς Κατηχήσεως νά προστεθῇ & τό τῆς Λειτουργικῆς ἐν τῇ αὐτῇ τάξει & νά τονισθῇ δεόντως ἡ βαθυτέρα σημασία τῆς λατρείας διά τήν ζωήν, οὐχί ὡς ἀγνοούντων τῶν μαθητῶν τά τῶν τυπικῶν τῆς λατρείας, ἀλλά σύν τῇ πρακτικῇ γνώσει τῆς λατρευτικῆς λειτουργικῆς θά ἔδει νά γίνεται βαθυτέρα ἀνάλυσις ὅλων τῶν ἐπί τῆς θείας θρησκευτικῆς σκηνῆς τελουμένων, τῶν δεικνυόντων τό μέτρον τῆς βαθείας πίστεως τῶν ἱερουργούντων & τῶν ἐν κατανύξει παρακολουθούντων. Εἰς τήν ΣΤ' τάξιν δέον ἀπαραιτήτως νά προστεθῇ & τό μάθημα τῆς ρητορικῆς, ὑπαγόμενον ἄλλωστε εἰς τόν πρακτικόν κλάδον τῆς θεολογίας, ἀφοῦ διδάσκεται ἡ δογματική & ἡ ἠθική & τό ὁποῖον θά ὑποβοηθήσῃ τοῖς τελειοφοίτοις εἰς τήν τεχνικωτέραν κατάρτισιν τῶν δοκιμίων των ὑποχρεωμένων ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς, ἐφόσον & αὐτός ὁ ἐθναπόστολος & ἰσαπόστολος ὁ ἁπλοῦς τήν διδαχήν Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἔλαβε & στοιχεῖα ρητορικῆς ἐν Κων/πόλει ὑπό τοῦ ἀδελφοῦ του Χρυσάνθου. Ἐπίσης εἰς τήν αὐτήν τάξιν τυγχάνει ἀπαραίτητον τό μάθημα τῆς ἀπολογητικῆς, ὑπό τήν λαϊκήν της μορφήν, κατά τό τύπον τόν παρέχοντα ἀπολογητικά στοιχεῖα ἐν τοῖς ἀνώτέροις Κατηχητικοῖς Σχολείοις, εἰς ἃ ὁ τρόφιμος ἐμπαιδοῖ τάς θρησκευτικάς πεποιθήσεις του ἀπό τό βαθύτερον νόημα τῆς χριστιανικῆς κοσμοθεωρίας & τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι πηγάζουν ἀπό τήν ὑπεραξίαν τοῦ θείου στοιχείου. Ἐφόσον δέ πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι ἀποκλίνουσιν εὐλαβῶς πρός τήν ὑπερτάτην Ἀλήθειαν διά τῆς ὁμολογίας τῶν ἐκπροσώπων της, αἱ γνώσεις τῶν ἐπιστημονικῶν ὁμολογιῶν παρέχουσι σπουδαίαν ἄμυναν τῷ μαχομένῳ κατά τῆς ἀπιστίας πιστῷ.-

Ἐν Μεγ. Λαύρᾳ τῇ 12/8/52 Κ. Καράπας τέως Καθηγητής Ἀθωνιάδος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Ἀποφάσει τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος τήν προσεχῆ Κυριακήν 17 Νοεμβρίου τελοῦνται τά ἐγκαίνια τῆς Ἱερατικῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. Τό Πρόγραμμα τῆς τελετῆς ἔχει ὡς ἀκολούθως.

1/ Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν τελεσθησομένην ἐν τῷ Ἱστορικῷ τοῦ Πρωτάτου Ἱερῷ Ναῷ ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι θά μεταβῶσιν εἰς τήν Σχολήν.

2/ Ἡ ὑποδοχή τούτων γενήσεται εἰς μέν τήν Ἐξωτερικήν μεγάλην τῆς Σχολῆς ~~θύραν~~ Εἴσοδον ὑπό τῆς Ἐφορίας καί τῶν Μαθητῶν παρατεταγμένων κατά μέτωπον. Εἰς δέ τήν Ἐσωτερικήν ὑπό τοῦ Οἰκονόμου.

3/ Πρό τῆς Εἰσόδου ταύτης θά ἀναμένωσιν ὁ Ἐφημέριος τῆς Σχολῆς καί εἷς ἐκ τῶν Μαθητῶν Διάκονος ἀμφότεροι μετά ἱερατικῶν στολῶν, δύο διακονηταί τοῦ Πρωτάτου μετά μανδυῶν καί Μανουαλίων ὡς καί ὁ Τυπηκάρης τοῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου ἔχων τόν Ἀρχιερατικόν μανδύαν τήν Ῥάβδον καί ἕν Ὠμοφόριον.

4/ Ὁ Ἀχιερεύς πρίν ἀνέλθῃ τήν κλίμακα τῆς Σχολῆς θά φορέσῃ τόν μανδύαν καί θά λάβῃ τήν ράβδον. Τῇ ἡγεσίᾳ δέ τότε τοῦ Οἰκονόμου ἡ ὅλη πομπή φαλλομένου τοῦ Ἄξιον ἐστίν ὑπό τῶν φαλτῶν τοῦ Πρωτάτου θά ἀ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νέλθῃ εἰς τήν αἴθουσαν τῶν τελετῶν ὅπου θά φαλῇ ὁ Ἁγιασμός καί οἱ ἐπακολουθήσει αἴτησις ὡς ἐξῆς.

Θά ψαλλῶσι τά Ἀπολυτίκια Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν. Τούς τοῦ Ἄθω Πατέρας. Τούς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας. καί Τό Κοντάκιον ὁ Καθαρώτατος Ναός.

Εἶτα ὁ Διάκονος θά ἀναπέμψῃ δέησιν καθορισθεῖσαν ἐν εἰδικῇ διατάξει. Ἀκολούτως ὁ Πρωτεπιστάτης τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος* ποιήσει τήν εἰσήγησιν εἰς τήν ἔναρξιν τῆς Σχολῆς καί δώσῃ τόν λόγον εἰς τόν κ. Ἰωάννην Παπαδόπουλον συγκλητικόν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἵνα ἐκφωνήσῃ τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας, τοῦτον δέ ἐά ἀκολουθήσῃ ὁ ὑπό τοῦ Σχολάρχου ἐκφωνηθησόμενος Προγραμματικός λόγος.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ πομπή θά ἐκκινήσῃ διά τήν Σχολήν οἱ κώδωνες τοῦ Πρωτάτου θά κρούωσι χαρμοσύνως Τό αὐτό δέ θά συμβῇ καί ὡς πρός τήν Σκήτην τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὅταν πλησιάσῃ ἐκεί ἡ πομπή.

* ἤτοι ἐγώ ὁ Κουρίας ὁ κτίτωρ τοῦ Κελλίου

115

Ἐξ Ἀθηνῶν 28

Ἐ θ ν ο τ ρ α π ε ζ α

κ α ρ υ α ς

Αἰτήσει τοῦ ἐνταῦθα Ἀντιπροσώπου Ἱερῶν Μονῶν Ἠλιάκη παρακαλοῦμεν ἐνεργήσεται ἐξουσιοδοτηθῶσιν διά πληρεξουσίων Χ/μα Θεσ/νίκης καί Καβάλλας ὅπως εἰσπράξωσι παρά Δημοσίου Ταμείου Θεσσαλονίκης καί ἐποικηστικῶν Γραφείων Μουδανιῶν καί Καβάλλας ἐντάλματα ἐγγράφου Ἠλιάκη 249 ἐνδεκάτης τρέχοντος πρός Ἱεράν Κοινότητα.

Ἐ θ ν ο τ ρ ά π ε ζ α

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

α 316 ν
[3-6]

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΠΟΛΥΤΕΛΩΣ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΡΘΡΩΝ. ΜΕΛΕΤΩΝ. ΕΙΚΟΝΩΝ. ΧΑΡΤΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ